

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflova ulica 5

Uredništvo „Domovine“, Knaflova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za tuzemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din. Amerika letno 1 dolar. — Račun poštne hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.7112

Za složno delo v Kmetijski družbi

Izredno dobro obiskan občni zbor — Odhod neznatne opozicije —
Soglasna izvolitev novega odbora

Pretekli teden 8. t. m. je bil v dvorani Delavske zbornice v Ljubljani letošnji občni zbor Kmetijske družbe, ki pomeni začetek novega, složnega delovanja te važne ustanove za napredek vsega našega kmetijstva. Po dolgih letih notranjih bojov je bil prvokrat izvoljen glavni odbor soglasno. Malenkostna opozicija, ki je hotela povzročiti zmedo, je že pred volitvami glavnega odbora zapustila dvorano. Po njenem odhodu je ostalo v dvorani 226 odposlancev od prvotnih 272, kar je bilo ugotovljeno s poimenskim klicanjem vseh odposlancev.

Zborovanje se je zaradi pregleda poverilnic pričelo šele ob pol 12. uri. Predsednik družbe g. Oton Detela je pozdravil med velikim odobravanjem zborovalcev ministra za socialno politiko g. Ivana Puclja, bana g. dr. Draga Marušiča in narodne poslance gg. Petovarja, Ureka, Komana, Drmelja, Mravljeta in Makarja. Pozval je prisotne, naj izrazijo vdanost Nj. Vel. kralju, čemur so se zborovalci odzvali z navdušenimi vzkliki. Z zborovanja je bila poslana tudi pozdravna brzojavka kmetijskemu ministru g. Demetroviču.

Burno pozdravljen je zatem povzel besedo ban g. dr. Drago Marušič in dejal, da se je z veseljem odzval vabilu na zbor tega najuglednejšega in najstarejšega stanovskega društva našega kmetijstva. Stara je že Kmetijska družba in s ponosom lahko gledamo na njeno delovanje, toda v svojem delovanju kaže še vedno mladostno prožnost. Vsi si želimo, da bi vedno korakala naprej kot vodnica našemu kmetu. Slovenskemu kmetu je gotovo v čast, da ima tako odlično zasebno društvo, ki ni odvisno od države. Taka močna zasebna organizacija pa je tudi potrebna, kajti državna organizacija ne more vršiti njenih nalog. Zato je pogrešna misel, da bi se morala Kmetijska družba pretvoriti v kmetijsko zbornico. Ostati mora to, kar je, seveda pa bo lahko pomagala bodoči kmetijski zbornici, ki ne bo mogla vršiti vseh nalog, katere danes vrši družba. G. ban je pri tej priliki obljubil, da bo z vsemi silami delal na to, da se kmetijska zbornica čimprej osnuje.

V zvezi z gospodarskimi težavami, ki so najhujše prizadele našega kmeta, se je g. ban v svojem govoru dotaknil tudi vprašanja vnovčevanja kmetijskih pridelkov. Blago, ki ga kmet danes spravi na trg, nima skoro nobene cene, dočim so predmeti, ki jih mora kmet kupovati, še vedno zelo dragi. Kmetijska družba si je zato v pravih nadela prvo nalogo, da skrbi za vnovčevanje pridelkov in da s posojili na zastavljeno blago (z lombardiranjem blaga), pripravljeno za prodajo, izravna preveliko ponudbo, ki se vsakikrat pojavi po končani žetvi in ki najbolj pritiška na cene.

Naposled je g. ban govoril še o potrebi izpremembe pravil v tem smislu, da se opusti omejitve članstva na one kmetovalce, ki imajo vsaj eno glavo živine. Tudi naših učiteljev, ki so kmetu pogosto pomočniki in svetovalci in ki se z vneto zanimajo za to ali ono kmetijsko panogo, ne sme

družba izključevati od sodelovanja. Seveda pa mora družba kot stanovsko društvo združiti ves kmetijski stan, ki je steber naše države, in mora biti predstavnica vsega našega kmetijstva v dravski banovini. Goji naj zaupanje v bodočnost in pogum do dela, ki nas bosta dovedla zopet v boljše čase.

Predsednik g. Detela je nato sporočil, da je zastopanih 200 podružnic z 272 odposlanci. K besedi so se takoj oglasili nekateri opozicijski govorniki, ki so trdili, da se občni zbori podružnic niso pravilno vršili, češ, da je bilo v «Kmetovalcu» doslej objavljenih le 182 pozivov za občne zbere podružnic. Ker je bila v tem jasno vidna težnja, onemogočiti delo občnega zbora, je večina protestirala proti takemu postopanju. Minister g. Puclj je pojasnil, da je imel po pravih vsakdo pred občnim zborom pravico, pritožiti se na glavni odbor, če je smatral, da kaka podružnica ni pravilno sklicala občnega zbora ali da drugače ni pravilno postopala. Sedaj pa ni naloga občnega zbora o tem razpravljati.

O spremembi pravil je poročal predsednik g. Detela. Pravila se morajo izpremeniti predvsem glede člena 5., ki določa, kdo lahko postane redni član. Novo besedilo tega člena se glasi: **Redni člani morejo biti le osebe, ki se dejansko bavijo s kmetijstvom kot lastniki, vživalci ali zakupniki zemljišč, od katerih je predpisana zemljarina, ki se od tega zemljišča vsaj delno preživljajo, nadalje sinovi posestnikov, ki upravljajo posestva svojih staršev, kmetijski strokovnjaki, ki se učno ali dejansko bavijo s kmetijstvom ali z gozdarstvom, živinozdravniki in vsi tisti, ki se bavijo izven svojega poklica tudi s katerokoli kmetijsko panogo.** Vsi drugi, osobito zadruge in društva, morejo biti le podporni člani.

Na seji glavnega odbora, ki se je vršila dan poprej, sta bila stavljeni dva izpreminjevalna predloga opozicije. Po prvem predlogu naj bi v pravih ostal proporc, ki je bil v novih pravih opušen. Drugi predlog zahteva izpremembo predloženih novih pravil v tem smislu, da se število odbornikov ne pomnoži na 32, kakor je to v načrtu pravil postavljeno z namenom, da bi bili v glavnem odboru zastopani po možnosti vsi srezi.

Tajnik g. Kafol je prečital neizpremenjeni načrt pravil, po katerih se poleg novih določb člena 5. razširi število članov glavnega odbora od 15 na 32 in se istočasno uvede nov organ družbe: Izvrševalni odbor, ki bo imel 8 članov.

Predsednik g. Detela je dal nato na glasovanje izpreminjevalne predloge k načrtu pravil. Oba izpreminjevalna predloga opozicije (glede proporca in števila članov glavnega odbora) sta bila odklonjena z več kakor dvetretjinsko večino, ki je potrebna za izpremembo pravil. Govornik opozicije je po končanem glasovanju pričel razpravljati o pravilnosti volitev odposlancev za ta občni zbor, češ, da so volili tudi člani, ki niso pravočasno poravnali članarine. Ker je pričel na dolgo razpravljati o rečeh, ki niso spadale k

dnevnomu redu, mu je predsednik naposled moral vzeti besedo.

V imenu opozicije je delegat g. Jan nato zahteval, da se o izpremembi pravil glasuje poimensko, češ, da ni dvetretjinske večine in da z dviganjem rok ni mogoče ugotoviti razmerja glasov. Izjavil je, da opozicija zapusti dvorano, če se tej zahtevi ne ugoti. Pri teh besedah so se opozicijski odposlanci že dvignili s sedežev in so takoj pričeli zapuščati dvorano. Niso torej čakali, ali se bo ugodilo njihovi želji glede poimenskega glasovanja ali ne, ker so pač videli, da jim tudi poimensko glasovanje ne more prinesiti uspehov.

Po odhodu opozicije je predsednik odredil poimensko klicanje še prisotnih članov brez opozicije, da se na eni strani ugotovi sklepčnost, na drugi pa številčnost večine, ki je bila sedaj v dvorani brez opozicije. Poimensko glasovanje je pokazalo, da večina nima za seboj samo dveh tretjin odposlancev, temveč skoro štiri petine. V dvorani je ostalo 226 odposlancev, dočim jih je bilo prvotno 272, kar je bilo ugotovljeno na podlagi oddanih poverilnic. Opozicija je štela torej skupaj z drugimi odposlanci, ki so po dveurnem trajanju zborovanja iz raznih razlogov predčasno odšli, le 46 odposlancev. Ker je bilo za dvetretjinsko večino potrebnih le 182 odposlancev, je imela torej večina 44 glasov več, kakor jih je potrebovala za izpremembo pravil. Pravila so bila nato v celoti soglasno sprejeta.

Ban g. dr. Marušič je nato sporočil, da so v sedanji obliki sprejeta pravila od banske uprave potrjena in da ni ovire, da se volitve vršijo že po določbah teh novih pravil. Na predlog g. Ažmana so se volitve vršile z vzklikom in ne z listki. Soglasno so bili nato izvoljeni v glavni odbor gg.: Ažman Ivan, Hraše; Bajuk Martin, Božjakovo; Bučar Lavo, Kostanjevica; Detela Oton, Preddvor; Gorečan Franc, Višnja vas; Gajšek Florijan, Žusem; Hočevar Franc, Struge; Kersnik Anton, Brdo; Koman Albin, narodni poslanec, Vižmarje; Kolenc Alojzij, Zagorje; Kūhar Štefan, Puconci; Lenarčič Josip, Verd; Mastnak Franc, Dramlje; Mravljak Peter, Vuhred; inž. Mikuz Franjo, Beltinci; Mravlje Milan, narodni poslanec, Ljubljana; Matko Josip, Gotna vas; Omladič Josip, Braslovče; Piber Ivan, župnik, Senčur; Puclj Ivan, minister, Velike Lašče; Pipan Ivan, Vižmarje; Petovar Lovro, narodni poslanec, Ivanjkovci; Prijatelj Josip, Tržišče; Rož Ferdinand, Hrastnik; Rauter Joso, živinozdravnik, Kamnik; Sancin Ivo, kmetijski načelnik v pokoju, Ljubljana; dr. Spiller-Muys, agrarni komisar v pokoju, Ljubljana; Terčelj Stanko, Šmarjeta ob Pesnici; Trček Fran, zadržni ravnatelj, Ljubljana; Urek Ivan, narodni poslanec, Globoko; Zdolšek Anton, Hotunje; Zemljč Jakob, narodni poslanec, Radenci. Prav tako soglasno so bili izvoljeni v nadzorništvo gg.: Babnik Valentin iz Št. Vida, Hodnik Ivan iz Srednje vasi, Kupčič Anton s Ptujске gore, Meden Anton iz Begunj, Rus Ivan z Grosuplja, Verbič Josip z Vrhnike in Žmave Andrej, vinarski nadzornik iz Marjžbora.

Občni zbor je še razpravljal o računskem zaključku za leto 1931., ki izkazuje zaradi posledic gospodarskih težav izgubo 294.000 Din. Novi proračun je zelo skrčen. Znižani so zlasti upravni stroški. Daljša razprava se je vršila glede «Kme-

Denar.

Denar je zakonito menjalno kupčijsko sredstvo. Njegovo zbirališče in razhodišče so denarni zavodi. Ti so posredovalci med bogatini in reveži, so regulatorji denarnega prometa, so podporniki domačega gospodarstva, obrti, trgovine in industrije.

Zato ne odteguj denarja denarnim zavodom! Ne dvigaj ga po nepotrebnem! Ne kupuj stvari, ki jih nujno ne potrebuješ! Ne zapravljaj denarja iz strahu, da izgubi veljavo! Ne drži denarja doma in ne skrivaj ga!

S vsem tem škoduješ sebi in drugim. Zgubo imaš na obrestih in podpiraš gospodarsko krizo, ki tepe tudi tebe.

Dinar veljave ne bo izgubil. Inflacije ne bo! Bodi torej pameten! Ne daj se begati! Varčuj in nalagaj denar v denarne zavode!

Mestna hranilnica ljubljanska v Ljubljani izplačuje nove vloge, naložene od dne 15. maja lotos naprej, brez zadržka in v vsakem znesku ter jih obrestuje po običajni obrestni meri.

tovalca», ki zahteva največje izdatke. Župnik g. Piber je toplo priporočal, naj se obseg tega nadvse koristnega in potrebnega glasila, ki nudi kmetu toliko poučnega, ne skrči. Glede članarine je bilo na predlog g. Ažmana sklenjeno, da glavni odbor prouči možnost znižanja članarine. Navzlic pozni uri so odposlanci še z velikim zanimanjem sledili izvajanjem g. Josipa Lenarčiča z Verda, ki je utemeljeval potrebo ukrepov za vnovčevanje kmetijskih pridelkov. V tem smislu je bila sklenjena tudi še posebna resolucija, nato pa je predsednik zaključil zborovanje.

Ali si že član Vodnikove družbe?

Gustav Strniša:

Ljubezen in strast

«Beseda ni konj! Če se kaj izcimi iz tega, dobro! Če pa nič, sva zavoljo tega prav tako še vedno prijatelja!» je pripomnil Trojan, preden sta se ločila.

«Jaz bi dejal, da bo vse dobro. Zakaj tudi ne? Naš teleban bo še vesel, če dobi tako nevesto, saj je dober fant, le premuhast je včasih. Takale kakor je Cilka, bi pa nanj dobro vplivala. Vem, da bi jo slušal kakor priden otrok svojo mater.»

Starec je zadovoljno korakal domov. Vso pot je govoril sam s seboj, se ustavljal sredi ceste in mahal z roko. Oči so se mu zadovoljno smehljale. Vesel je bil, da je govoril s Trojanom. Zdelo se mu je, da je za poroko že kar na pol domenjeno, saj bo Trojan sam krepko pritisnil, če bi se hči branila.

Njegov Boštjan je bil domišljav fant. Bil je nizke postave in širokega obraza. Kvišku štrleči nos ga je delal smešnega. Vedno se je bahal in postavljaj. Hvalil se je, kako ga imajo dekleta rada. Trdil je, da si lahko osvoji vsako dekliško srce, pa če je še taka trdnjava, ker zna dobro pihati na dušo.

Ljudje so si pa mislili svoje. Kimali so mu in pritrjevali. Nekateri so ga vlekli, da se je vse smejala, le on ne. Drugi so ga pa kar proslavljali in pili na njegov račun. Mladenič je imel vedno dovolj denarja. Dajal mu ga je stari, ker je upal,

Za rodno grudo in lepo našo Jugoslavijo

Številno obiskan zbor Zveze kmetijskih fantov in deklet — Sijajno uspel tabor naše kmetijske mladine v Št. Vidu nad Ljubljano

Izredno lepo je uspel praznik kmetijske mladine preteklo nedeljo v Št. Vidu nad Ljubljano. Pred popoldansko tekmo koscev se je še vršil dopoldne v Ljubljani v restavraciji pri «Lloyd»

REDNI LETNI OBČNI ZBOR ZVEZE KMETIJSKIH FANTOV IN DEKLET,

ki je bil izredno dobro obiskan in so se ga udeležili tudi številni odlični gostje.

Zborovanje je otvoril predsednik zveze gospod Ivan Kronovšek, ki je najpristrčneje pozdravil prisotne delegate in goste, zlasti ministra g. Ivana Puclja, narodne poslance iz domače in južnih banovin in druge. V nadaljnjem poročilu je predsednik prečital pismo ljubljanskega župana dr. Dinka Puca, ki je želel zboru najlepših uspehov in zagotovil kmetijske fante, da jih bo po svojih močeh podpiral v njihovem plemenitem stremljenju. Predsednik je nadalje ugotovil, da zveza zadnja dva meseca lepo napreduje. Število njenega članstva se je podvojilo, in to po neumornem delovanju na novo preustrojenega odbora.

Minister g. Ivan Pucelj, viharno pozdravljen, je imel kratek pozdravni govor, v katerem je naglašal

važnost trdne organizacije kmetijskega stanu,

kajti kdor hoče živeti, se mora boriti za primeren prostor pod božjim solncem. Kmetijski stan je bil v pogledu organizacije zadnjega časa najbolj zanemarjen. Vam, mladina, je v čast in je vaša zasluga, da se je med slovenskim kmetom začela širiti organizacijska misel. Vselej, ko prihajam k vam, vidim v vas jamstvo neomajne in trdne volje, da hočete prosvetliti vas, jo kulturno in gospodarsko dvigniti, in v tem znamenju vas pozdravljam. Potrebno je, da se zgane naša vas in da se dvigne politična moč našega kmetijskega naroda.

Narodni poslanec g. Gavro Milošević je nato pozdravil zbor v imenu Črne gore, narodni poslanec g. dr. Stane Rapa je zboru izročil pozdrave zadržanega ministra g. dr. Kramerja, občinski svetnik g. Čotar je pozdravil zborovalce v imenu ljubljanske sokolske župe in narodni poslanec g. Jovan Dovesnik je prinesel zboru pozdrave kmetijskega naroda iz južnih, svoje-

časno pod turškim jarmom vzdihujočih bratov. Naposled je narodni poslanec g. Milan Mravljica med viharnim vzklíkanjem predlagal udanostno brzojvko Nj. Vel. kralju. Brzojavka se je glasila: «Slovenska kmetijska mladina pošilja Vašemu Veličanstvu in vsemu kraljevskemu domu s svojega zborovanja udanostni pozdrav kot svojemu zaščitniku.»

Podpredsednik g. Čuček je podal pregledno sestavljeno poročilo o delovanju zveze v zadnjih dveh mesecih, ko je bila izvedena preosnova. Glavni odbor je sedaj v stalnih in tesnih stikih z vsemi društvi na deželi. Zveza šteje 45 društev (zadnja dva meseca je bilo na novo ustanovljenih 9) in

nad 3000 zavednih in odločnih članov.

Kot viden znak napredka je tudi novi zvezni prapor, ki naj bo zvezda vodnica v borbi proti vsem zunanjim in notranjim nasprotnikom.

Tajnik g. Vladko Kretf je podčrtaval v svojem govoru temeljne smernice zveznega delovanja. Glavna svrha bodi, da pridobimo vse kmetijske sile za naše svobodno gibanje, ki je

za trdno in enotno državo.

Zbrati moramo vse sile in organizirati mladino do zadnje vasi v Sloveniji. Obžalovati je treba, da so nasprotniki našega gibanja šli tako daleč in začeli zlorabljati našo zeleno barvo. Proti njim gremo sedaj v boj.

Tajnik je nato kot knjižničar poročal o organizaciji knjižnice, ki naj bi zalagala člane z dobrim štvom.

Podpredsednik g. Čuček je nato med viharnim vzklíkanjem kralju poročal

o velikodušnem kraljevem daru,

poklonjenem zvezi. Ko se je odbor preosnoval, smo proučevali, kako bi na deželi poglobili stike s kmetijsko mladino in ljudstvom sploh. V načrtu smo imeli, da bi v tem pogledu najbolje služil potujoči film s primernim aparatom. Ko smo zvedeli, da ima dvor večji kinematografski aparat, smo se obrnili na Nj. Vel. kralja s prošnjo, naj nam bi ga poklonil. Prošnja je bila takoj uslišana in Nj. Vel. kralj nam je podaril ta aparat, ki je vreden nad 10.000 Din. Z njim nam bo v zimskih

da se bo tako čimprej streznil in spoznal za najboljše, če se spravi skoro v zakonski jarem.

«Le izpij ga kak kozarec! Oči in ušesa pa imej nastavljeni! V krčmi se marsikaj izve. Samo napij se nikar!» je svetoval Hrastar sinu.

Boštjan je pa preveč pil in klobuštrajl neumnosti. Dekleta so se mu samo smejala, a sicer ga ni nobena marala. Kar je bilo resnejših, jih itak ni videl v krčmi, ker jih ni bilo, druge so pa prišle na kratek ples s svojimi fanti ali še s starši, a so kmalu odšle. Vsaka se je bala za svoje dobro ime, saj je bilo dovolj opravičljiv, ki so jih hitro raznesle, če je katera preveč rada hodila v krčmo.

Ko je tisti večer prišel stari Hrastar domov, ni našel sina. Pa je odšel v krčmo in ga res takoj dobil. Sedel je pri mizi in se hvalil, kako je močan, tako da bi samega Krpana spravil v vrečo.

Zagledal je očeta. Starec je bil nekam poseben vesel. Sedel je k sinu in tudi sam izpil merico vina. Nato je dejal sinu, da mora z njim, ker se imata mnogo domeniti.

Komaj sta prestopila prag, je že Boštjan radovedno vprašal:

«Oče, kaj pa je takega, da ste me spravili iz gostilne? Hiša menda ni v plamenih?»

«Hiša ne, pač pa tvoj jezik, kadar ni treba! A kjer bi moral, pa ne znaš izgovoriti niti pametne besede», ga dregne oče.

«Povejte no, kaj je! Saj vendar vidite, kako sem radoveden.»

Starec je pokašljaj in odvrnil:

«Nevesto imam zate. Kakor rožica je. Nisi jo vreden, ti motovilo. Govoril sem in mešetaril, da sem skoro ob svoj glas.»

Sin ga je postrani pogledal in zdvomil:

«Ne verjamem, da bi mi vi preskrbeli kaj prida nevesto.»

Starec je vzrotil:

«Mar si jo boš sam? Toliko časa mi že denar zapravljajš, da sem že vsega sit. Zato sem pa sam vzel vajete v roke. Ne boš več rogovilil okoli, se samo hvalil s svojo močjo in bahal, kako te imajo vse rade, saj te menda nobena ne mara!»

«Kako vendar govorite?» je planilo iz sina.

«E, če se meniš oženiti, se boš zdaj! Če ga boš pa lomil, ti ne bom dal niti beliča več, da veš! Jaz sem hitro steknil deklet, ki bi bilo zate, Znati se mora, znati!»

«Povejte mi no, katero mislite! Radoveden sem, da sam komaj vem kako. Zakaj me pa mučite in ne odgovorite, katera je ona, ki je po vaših mislih prava?»

Hrastar se je zarežal, da se je videla vrsta gnilih zob. Počasi je poudaril:

«No, da veš, Trojanovo Cilko dobiš, če se ji boš znal le malo prikupiti, ti rogovila klobuštrava. Oče je z menoj, sva se že zmenila. Dekle mora storiti, kakor on hoče. S starim Trojanom se ni varno prepirati. Če mu zavre kri, udari, da se vse zabliska. V mladosti je nekajkrat sedel zavoljo prevroče krvi. No, pa reci, da ni Cilka zala in petična nevesta, kar je pri nas prvo!»

mesecih, ko poljsko delo počiva, omogočeno širiti med našimi ljudmi prosveto.

Pri volitvah

Je bil izvoljen naslednji ožji odbor: Ivan Krovčak, predsednik; Tine Janhar, I. podpredsednik; Lado Klinc, II. podpredsednik; Vladko Kreft, tajnik; Andolšek, blagajnik; Jakob Skrabar, Stane Skrabar, Zoranka Čučkova, France Grželj, doktor Janže Novak, dr. Maček, Jože Bradač, Milan Mravlje, Pavel Marc, Anton Knez, Stane Deu, Marija Novakova, Bergant, Matevž Terček in Franc Šoler, odborniki; Jože Čuček in Janko Vičič, revizorja.

Poslanec g. Milan Mravlje je nato poročal o političnem položaju, ožigosal delovanje temnih rovarjev proti državi in zahteval, da moramo enkrat za vselej poskrbeti,

da ti rovarji izginejo s politične pozornice.

V naši državi je očuvana naša vera in očuvan je tudi naš jezik. Kmetška mladina naj se organizira, da nastopi borbo proti ljudem, ki izkušajo izpodkopati to svobodo.

TABOR KMETSKE MLADINE V ŠT. VIDU.

Popoldne so se začeli zbirati na Kongresnem trgu v Ljubljani fantje in dekleta pretežno v narodnih nošah, tekmovalci in drugi. S prešernim vriskanjem je bil pozdravljen prihod praporove kumice, ministreve soproge g. Pucljeve, ki se je pripeljala v narodni noši. Vedno znova so prihajali vozovi. Kmalu nato je prispela železničarska godba «Sloge», ki je s svojimi koračnicami še povzdignila veselo razpoloženje.

Malopri 14. uri se je sestavil pod vodstvom narodnega poslanca g. Mravlje

veličasten sprevod.

Na čelu so jezdili na iskrih konjičkih kmetški jezdeci. Prvi v vrsti je nosil na visokem drogu državno trobojnico. Za jezdecami je korakala godba «Sloge», ki je ves čas pridno igrala. Za njimi je stopala mogočna postava praporščaka v narodni noši z novim praporom. Praporščak je bil obdan od odbora Zveze kmetških fantov in deklet. Praporu je sledil avto s kumico go. Pucljevo, nato pa dolga vrsta koscev z zavihanimi rokavi, za njimi belo oblečena dekleta z grabljami in dolga vrsta voz z narodnimi nošami. Sprevod je krenil po Šelenburgovi ulici, Gosposvetski in Celovški cesti skozi Dravlje proti Št. Vidu.

V Št. Vid so medtem prispeli že minister g. Pucelj, ban g. dr. Marušič, podban g. dr. Pirk-

majer, komandant dravske divizije divizijski general g. Ilič, ljubljanski župan g. dr. Puc in drugi. V imenu šentviške občine je kot domačin pozdravil došle goste župan g. Babnik. V imenu krajevnega odbora JRKD je pozdravil goste in jim želel dobrodošlico podpredsednik g. Pipan. Hčerka poslanca g. Komana je nagovorila goste v imenu šentviških deklet in izročila kumici go. Pucljevi krasen šopek nageljnov.

Minister g. Pucelj je zatem povzel besedo in naglasil, da je lepa prireditve praznik počastitve kmetškega dela, ki redi in vzdržuje svet. Naposled je nazdravil našemu narodnemu vladarju Nj. Vel. kralju. Množica je z živahnimi klici sprejela govornikova izvajanja.

Sprevod je krenil na prostran prostor, ki je bil določen za tekmo. Na sredi prostora je bila postavljena mala tribuna, katero so zasedli predstavniki naroda in zastopniki javnih in vojaških oblastev. Med njimi smo opazili ministra gospoda Puclja, kateremu se je pozneje pridružil še minister g. dr. Kramer, bana g. dr. Marušiča s podbanom g. dr. Pirkmajerjem, komandanta dravske divizije generala g. Iliča, ljubljanskega župana g. dr. Puca, upravnika policije g. Keršovana, sreskega načelnika g. Znidarčiča, narodne poslance, župnika g. Barleta in druge.

Predsednik Zveze kmetških fantov in deklet g. Kronovšek je v zanosnem govoru pozdravil došle goste. Ob zaključku govora je pozval praporščaka, naj

razvije novi prapor Zveze kmetških fantov in deklet.

K praporu je pristopila nato kumica ga. Pucljeva in pripela njej trak s trobojnico in pa drugega, zelenega, s svojim poklonilom ter je izrekla besede: «Naj plapola ta prapor v čast in ponos vsega kmetškega ljudstva.» Nato je mala deklica deklamirala v pozdrav kumici lepo prigodnico. Predsednik se je zahvalil kumici in izročil prapor praporščaku, ki je prisegel, da ga bo vedno in ob vsaki priliki varoval.

Besedo je povzel zatem pokrovitelj prireditve ban g. dr. Marušič. Rekel je, da je z radostjo prevzel pokroviteljstvo. Novi prapor naj vedno izpričuje ljubezen kmeta do dela. Zelena barva prapora pomeni upanje za dobro žetev. Omenil je starogrško pravljico, ko je junak Heraklej premagal orjaka Geona, ki je bil, dokler je stal na zemlji, nepremagljiv, na ta način, da ga je dvignil kvišku. To pomeni, da našega kmeta nikdo ne bo premagal, dokler bo trdno stal na svoji grudi.

Poslanec g. Komana je naglasil, da mu je v posebau veselje, da more v rodni občini pozdraviti brate z juga. Pred 60 leti je bil prav v Šentvidu prvi kmetški tabor. Že takrat se je začelo živahno gibanje za osvoboditev izpod nemškega jarma. Kmet je dal prvo oporo temu gibanju. Svoj govor je g. poslanec zaključil s svarilom pred onimi mračnimi ljudmi, ki zastrupljajo našo ljudstvo.

Naš kmet ne bo nikdar dopustil, da se žali naša država.

Komur Jugoslavija ni po godu, mu je prosta po v svet (veliko odobravanje). Danes po 60 letih je v Št. Vidu že drugič kmetški tabor. JRKD se je pridružila kmetškemu prazniku, da na ta način poudari važnost kmetškega stanu. Opomnil je nadalje mladino, naj čuva našo narodno državo kakor svetinjo in naj se vežba in utrjuje duševno in telesno, da bo mogla prevzeti veliko dediščino. Z nazdravom mladini je zaključil svoj govor.

Burno pozdravljen se je oglasil črnogorski poslanec g. Milošević iz Cetinja. Rekel je, da je Črna gora prav tako gorata kakor Slovenija in da imata oba bratska plemena iste težnje. Oba sta prej mejila na velike sovražnike slovanstva in sta oba sedaj združena v veliki in močni državi. V imenu Črnogorcev pozdravlja slovenske kmete. Poslanec g. Dovežinski, znani bivši četaški vojvoda, je naglasil, da ga neizrečno veseli, da more prvič prisotstvovati velikemu prazniku bratov Slovencev. Naglasil je, da smo vsi Slovani bratje in da smo le trije druženi v eni državi. Z vzklikom: «Živel kralj! Živel jugoslovenski narod!» je zaključil svoj govor. Poslanec g. dr. Rapelj je izjavil, da prinaša pozdrave ministra dr. Kramerja, ki da je zadržan in da bo šele pozneje obiskal kmetški praznik. Naglasil je, da verjame v veliko bodočnost kmetškega stanu, ko vidi pred seboj zbran cvet slovenske kmetške mladine. Poslanec g. Stošič iz Krive Palanke je dejal, da prinaša pozdrave iz zelenega Povardarja. Poudaril je, da smo vsi za enotno Jugoslavijo, za katero se je v vojni prelilo mnogo krvi. Ob velikem navdušenju

Je izpregovoril minister g. Ivan Pucelj.

ki je izvajal: Kadar gremo Slovenci na sejme, svatbe, božja pota, nas vedno, ko se vrnemo, povprašajo, kaj smo videli, kaj smo prinesli in kako je bilo. Danes slavimo slavo kmetškega trpljenja. Ni pa slave brez slave države. Kaj ste videli? bodo vprašali oni, ki niso tukaj. Odgovo-

«Res je, zala je in tudi petična. Na njo bi se pa kar ne upal misliti», se je odrezal Boštjan, kar je staremu zelo ugajalo.

Prihodnjo nedeljo sta res Hrastarjeva obiskala Trojanove. Starec ju je sprejel in jima krepko stisnil desnici. Takoj je prihitela tudi Cilka, ki je postregla gostoma s pečenjem in vinom.

Boštjan se je poizkušal mladenki prikupiti. Pravil ji je o svojih junaštvihi na vasi. Fantje ga niso marali. Takoj je rabil nož.

Cilka ga je poslušala, a slišala ga ni. Mirno je sedela poleg njega in molčala. Čim dalje je sedel poleg nje, tem bolj zopern ji je postajal. Vsaka beseda, ki jo je morala poslušati, jo je dogočasila.

Boštjan je pa govoril in vezal otroke po svoji stari navadi. Zdaj ni bilo nikogar, ki bi ga poslušal in vlekel. Cilka je mirno sedela in si mislila svoje. Njegove besede so odmevale po sobi in se mešale z glasovi očeta in Trojana, ki sta živahno govorila in sklepala zakon, dočim je ona, ki bi bila morala največ govoriti, saj se je šlo za njeno srečo, samo strmela pred sebe.

In ko je tako sedela, se je namah spomnila Kregca. Kako je on govoril. Živel je z naravo. Ljubil jo je. Vdihaval je čare prirode in jih izkušal izraziti v svoji muziki. Kadar je bil žalosten, ni mnogo govoril, le gledal jo je.

Ona se pa pri Kregcu ni nikoli dolgočasila. Če je molčal in zamišljeno strmela vanjo, se ji je zdelo, da govore njegove lepe, globoke oči, da pripoveduje njegova duša. In ona je poslušala. To je bila pač ljubezen in ubranost, ki je vladala

med njima. Ni se bilo treba razodevati. Duši sta se sami razodevali v tajinstvenem molku.

Spet jo je predramil glas dolgočasnega snubca. Zdaj je nekaj čevalo o vaških dekletih. Podoenjavlj jih je in se iz njih norčeval. V tem norčevanju je bila pač vsa revščina njegove omejene duše. Jezil se je nad dekletimi, ki se niso brigale zanj, in to ga je žalilo, saj je bil tako ponosen.

Boštjanu se je zazdelo, da ga Cilka sploh ne posluša. Videl je, da gleda proč, da so njene oči zastrmele skozi okno. In kar dejal si je, da ji roji Kregec po glavi. Pa si je rekel v notranjosti:

«Le misli na godca. Ti bom že tudi jaz še godel drugače kakor on, samo da te dobim za ženo! Pošteno bova orala in delala boš, da se boš sami sebi smilila, pa vse bo po mojem, kakor po uri bo moralo iti.»

V resnici jo je pa vprašal:

«Vidiš, saj bi bil kmalu pozabil. Ali hočeš postati moja žena?»

V tem prezirljivem vprašanju je spoznala Boštjanovo zlobo in ponižanje svoje osebnosti. Trdo je odvrnila:

«Kar vprašaj našega očeta! Če so oče zadovoljni, se ne bom branila. Vzamem te!»

Stara sta medtem že vse določila. Pomenila sta se glede dote in vsega. Prerešetalta sta letino in se mnogo drugega pogovorila.

«No, kako je? Ali sta se pomenila?» je nekam poredno vprašal Hrastar, ki je bil prepričan, da se zdaj poroka ne bo razdrla.

«Cilka pravi, da me vzame, če so oče zadovoljni», je odgovoril Boštjan.

«Jaz sem zadovoljen, da se vzameta. Upam, da boš postal resen, ko se poročiš», je pripomnil Trojan.

«No, vidiš, pa je vse urejeno», se je nasmehnil stari Hrastar in pomežiknil nevesti.

Cilka je jeze zardela in se obrnila proč.

Oče in sin sta se poslavljala.

Zadnjo minuto se je spomnil Hrastar in povabil nevesto in njenega očeta v vaško krčmo. Hotel se je maio pobahati pred svetom.

Cilka bi se najrajši zjokala in se skrila. Sram jo je bilo hoditi z domišljavim Boštjanom. Pa jo je oče samo pogledal in molče oblekel svoj suknič. Tiho se je odpravila v sobo in se preoblekla.

Odšli so proti gostilni. Hrastar je bil zelo zgovoren. Zdaj se je vtaknil v Cilko in ji pričel pripovedovati o svojih načrtih, ki jih imata s sinom. Ona je gledala proti nebu. Zvezde so se utrinjale. Njene oči so iskale svojo zvezdo sreče. In tedaj je zagledala velik ognjen komet, ki se je odtrgal in padel skozi vesolje ter utonil daleč za gozdom.

«Dà, to je moja zvezda. Odtrgala se je. Utonila je v mračini in ugasnila. Nikoli več mi ne bo sijala. Tavalala bom v temini in pozabila, da sem bila sploh kdaj srečna», je šepetala.

Ko so vstopili v krčmo, so zagledali Kregca. Sedel je v kotu in nategoval harmoniko. Zagledal jih je. Takoj je meh stisnil, da je žalostno zavilil in utihnil.

rili boste: Zbrali smo se, da izkažemo spoštovanje kmetiskemu delu in da prisežemo zvestobo naši državi. Dati hočemo zadoščenja dogodkom v Senčurju. Verjamem v zdravo pamet in ljubezen našega ljudstva do države. Kar je Bog ustvaril, ne more porušiti nobena hudobnost. Slovenščina je danes svobodna povsod. Preprost kmet lahko opravlja najvišje posle v državi, za kar je dokaz on sam, ki je sin preprostega kmeta.

Fantje in dekleta, kakor ljubite in spoštujete svoj dom, tako morate tudi ljubiti svojo državo.

Nikdar ne dopustite, da vam kdorkoli žal in grdi vaš dom. Ne dovolite tudi, da žalijo razni mračni ljudje Jugoslavijo. Ako boste z vso strogostjo nastopili napram takim hujšakcem, se bodo ti kmalu poskrili. Govor je bil spremljan z navdušenimi medklci in se odobravanje po končanem govoru kar ni hotelo poleči.

Predsednik Zveze kmečkih fantov in deklet se je nato zahvalil guverniku za njihova izvajanja in se je v imenu kmetovalcev zavezal, da bodo dosledno in vselej izpolnjevali besede, ki so jih danes slišali.

Za njim je župnik g. Barle, viharno pozdravljen, zabil žebelj v drog nove zastave z besedami:

«Bog čuva prapor, ki naj vodi kmetško mladino k zmagi prosvete in vasi!»

Takoj nato so nastopili kosci. Občinstvo je z velikim zanimanjem opazovalo tekmovalce, iz katerih so se kmalu izločili najboljši. Po polurni košnji je bila tekma končana. V imenu ocenjevalnega odbora je

razglasil izid tekme

g. dr. Janže Novak. Tekmovalcem sta bili izročeni dve prvi nagradi. Redna prva nagrada (ura, darilo g. bana) za najboljšega kosca sploh je bila prisojena Alojziju Avscu z Beričevega za uspeh v hitrosti in čistoči, izredna prva nagrada (ura, darilo Zveze slovenskih zadrug) za kosca z največ točkami v čistoči pa je bila prisojena Antonu Kajtnerju iz Orle vasi pri Braslovčah. Drugo nagrado je dobil Franc Flis iz Toplic z 22 točkami, tretjo Alojz Avsec z Beričevega z 20 točkami. Avsec je bil lanski zmagovalec in je tudi letos najhitreje kosil, vendar je bil glede čistoče košnje slabše ocenjen. Četrto mesto je zasedel z 19 točkami Pečnik iz Struge. V tekmi domačinov je zmagal Ivo Šturm z Iga s 23 točkami, drugi je bil Ivo Baltezar iz Tacna z 21 točkami, tretjo nagrado si delita s po 19 točkami Ivan Močnik z Ježe in Franc Bajt iz Zgornje Šiške. Med kosci škrici je na prvem mestu Leopold Igljč, na drugem Anton Mutec, na tretjem Ciril Majcen.

Po končani tekmi se je razvila ob zvokih železničarske godbe «Sloge» prisrčna prosta zabava s plesom.

zemljišče ni primerno za vinograd, naj ga zasa- dijo s sadnim drevjem ali ga uporabijo za druge kulture. To tem prej, ker za domačo potrebo ne porabljenega vina od samorodnic ne morejo in ne smejo nikomur prodati, ker je to kaznivo po vin- skem zakonu z zaporom od 7 do 30 dni in z de- narno globo od 100 do 10.000 dinarjev. Ako bi se tako vino našlo v prometu, se zapleni in uniči ali denaturira ni proda v korist državnega kmetij- skega sklada.

Kraljevska banska uprava je v okrilju prora- čunske možnosti doslej dajala nagrade za pre- cepljanje šmarnice ter dodeljevala brezplačno trsje za opuščeno šmarnico, odnosno dajala de- narne prispevke za nabavo trsja za opuščeno šmarnico; v manj ugodnih legah je dajala pri- spevke za nabavo semena za druge kmetijske kulture. Dalje je po vseh vinogradnih srezih ka- kor tudi na banovinskih kmetijskih zavodih pri- rejala tečajje za precepljanje šmarnice in razde- ljevala brezplačno gumijaste trake za preceplja- nje.

V kolikor bodo denarna sredstva na razpo- lago, se bodo v bodoče te akcije nadaljevale, o čemer bodo občinski uradi obveščeni s posebnim razglasom.

Tudi letošnji ljubljanski velesejem je uspel

Dvanajsti ljubljanski mednarodni vzorčni ve- lesejem, ki se je zaključil 13. t. m., je imel tudi v teh hudih časih popoln uspeh, in sicer tako glede obiska kakor tudi v trgovinskem pogledu.

Na velesejmu je razstavilo skupno 652 raz- stavljalcev, od teh domačih iz vseh pokrajin države 504. Zastopane so vse stroke naše proiz- vodnje in na vseh poljih je videti razveseljiv napredek.

Inozemstvo beleži letos manjšo udeležbo, to pa zaradi izredno strogih deviznih in valutnih omejitev, ki so jih uvedle skoro vse države. Raz- stavilo je 148 tvrdek: iz Avstrije 45, iz Amerike 3, iz Belgije 2, iz Češkoslovaške 16, iz Danske 1, iz Francije 2, iz Holandske 1, iz Italije 2, iz Mad- žarske 5, iz Nemčije 32, iz Sirije-Libanona 10, iz Švedske 3 in iz Švice 1.

Republika Poljska je priredila samostojno razstavo z namenom poglobitve gospodarskih stikov med njo in nami. Na tej razstavi je sode-

Zakonski predpisi o šmarnici

Banska uprava razglasa:

Ministrstvo za kmetijstvo je zvedelo, da se med ljudstvom širijo lažne vesti, da so državna oblastva odredila, da se morajo v najkrajšem roku opustiti vsi vinogradi samorodnic. To daje povoda sumu, da se širjenje takih lažnih vesti vrši z namenom, izzvati med ljudstvom nezado- voljnost proti državnim oblastvom. Ministrstvo za kmetijstvo je zaradi tega odredilo, da se proti razširjevalcem takih vesti postopa najstrože po zakonu.

Nadalje je izdalo ministrstvo za kmetijstvo naslednja pojasnila:

1. Po čl. 23. zakona o obnavljanju in pospeše- vanju vinogradništva je prepovedano razmnože- vati in saditi samorodnice (šmarnico, izabelo in druge), in to iz razloga, da bi se vzdržala kako- vost naših vin na dostojni višini in da bi se na- šim vinom ohranil dober sloves.

2. Po čl. 12. zakona o vinu je prepovedano spravljati v promet in prodajati vina samorodnic.

3. Torej opustitev že obstoječih vinogradov samorodnic ni obvezna in vsakdo, ki jih že ima, lahko take vinograde še nadalje ohrani, toda ne sme vina iz teh vinogradov spravljati v promet in prodajati, nego mora to vino obdržati doma za lastno potrebo in mora plačati za vsak trs samo- rodnicice banovinsko takso v pr. d. pisanem znesku: za dravsko banovino za sedaj 15 par letno od trsa.

4. V korist zdravja samih lastnikov takih vi- nogradov s samorodnicami in članov njihovih družin kakor tudi v korist ohranitve dobrega slovesa naših vin in živahnejše kupčije z našim vinom doma in v inozemstvu je, da vinogradniki svoje vinograde samorodnic precepijo ali opu- stijo in na njihovo mesto zasadijo izbrane do- mače vinske in namizne sorte vinske trte. Če pa

Ko je Cilka videla Kregca, je prebledela. Čudno jo je presunilo. Začutila je divjo trmo. Hotela je sesti kar h godcu. Presunilo jo je misel: «Zdaj dokažem vsemu svetu, da ljubim samo njega, pa če me oče tudi ubije!»

Srečala sta se njuna pogleda. Njene oči so za- sijale in ga ljubeče pogledale, kakor bi pričako- vale, naj jo opogumi in ji pomaga. Obrnila se je proti Kregcu.

Harmonikar se je pa okrenil proč.

To jo je namah zabegalo. Oče jo je potegnul za roko. Sedla je med njega in ženina.

Hrastar se je prešerno vsedel za mizo. Po- mežiknil je krčmarju in naročil kar štefan vina.

Gostilničar je hitel streč. Kmalu je stalo vino na mizi. Hrastar je natakal. Pili so in si nazdrav- ljali.

Medtem je godec vstal. Zelel je neopažen od- iti. Pa se je obrnil k njemu stari Hrastar in za- hreščal:

«Zaigraj nam kakšno veselo in poskočno! Godec si, zato sviraj! Naj zaplešeta ženin in ne- vesta! Mlada sta in lepa, kakor bi bila zrasla v enem dnevu!»

Ošabno je segel v žep in vrgel pred godca pest drobiža.

Kregec je molče vstal. Denarja ni niti pogle- dal. Vzletel je harmoniko pod pazduho in hotel skozi vrata.

«Hudič beraški! Še rad boš igral, pa ne boš imel komu,» se je zadržal Boštjan.

«Tebi nikoli! Ne, morda ti tedaj zaigram, ko bodo pokopali tvojo baharijo. Vsakdo pride enkrat na vrsto», se je odrezal mladenič in zaprl za seboj vrata.

«Čakaj, vrag!» je zarjul Boštjan in udaril s pestjo po mizi, da se je polilo vino. Hotel je za godcem. Stari ga je zadržal. Oba sta bila že pijana.

Cilka je sedela med njimi bleda in prepla- šena. Oče se je prisiljeno smehljal.

Krčmar je vse skupaj opazoval in komaj vidno kimal. Poznal je Kregca in Cilko. Všeč sta mu bila. A kaj mu mar! Vsi so njegovi gostje. Vsem mora postreči rad ali nerad. Pa bi marsi- komu rajši pritisnil zaušnico ali privoščil breo namestu dobre besede, saj jih je poznal in vedel, da spet kupčujejo za nevesto, ki se mu je smilila, kakor bi bila njegova lastna hči.

III.

Boštjan in Cilka sta bila že drugič oklicana. Kregec je vedel. Trpel je in si ni vedel po- magati. Nikomur ni potožil. Prej je po svatoviščih- nah zabaval svate in pil samo zmerno. Zdaj je pričel vino kar vlivati vase. Hotel je pač pogasiti ljubezen in spomin nanjo. Toda ta ogenj se ne more kar tako pogasiti!

Godcu je vedno pogosteje vstajala Cilkina po- doba v njegovi duši. Kjer je bil, povsod je slutil njeno bližino. Zadnji čas se mu je zazdelo, da je še tesneje združen z njo. Vsega je prevzela misel na njo. Delal je kakor v hudih sanjah, iz katerih

se mora vzbuditi in zaživeti veselo in srečno živ- ljenje. Natanko se je spominjal, kaj je kdaj s Cilko govoril. Vse, kar mu je ona povedala, je oživel v njem. Nikoli si ni mislil, da mu bosta vsaka njena kretnja in beseda tako ostali v spo- minu. Njena podoba se mu je vtisnila v srce lepša in resničnejša, kakor je bila tedaj, ko je še z njo govoril.

Najrajši bi pohitel k nji, jo objel in ji rekel: «Cilka! Kar sem ti zadnjič dejal, sem ti rekel le zavoljo tebe. Upal sem, da te ne bo potem oče mučil in da postaneš srečna!»

Toda, ali bo res srečna? Mar naj bo srečna z možem, kakršen je Boštjan, ki je puhloglavec, domišljavec in pretepač? Ali ni on, Kregec, s tem zakrivil še gorje, namestu da bi bil storil nekaj dobrega, kakor je nameraval? Ali bi ne bila Cilka srečnejša, če bi čakala nanj in molče trpela?

Zal mu je bilo, da ni prepustil vsega usodi, ki je v božjih rokah. Usoda bi pač ukrenila po svoje. Vendar nešetokrat bolje ukrene, kakor bi si človek mislil, čeprav je prvi mah razočaran in obupan. Kesneje spozna, da je bilo tako naj- bolje.

Zadnji dan pred Cilkino poroko je ležal Kre- gec pred domačo hišo ob vodi. Nič se mu ni lju- bilo. Samemu sebi se je dozdeval živ mrlič, ki čuti, da je mrtev, a vendarle ve, da živi, da dela. Obenem je spoznaval, da je njegovo delo nekaj praznega, brezpomembnega.

(Dalje prihodnjič.)

lovalo 25 poljskih tvrdk, ki predstavljajo najznačilnejše industrijske panoge bratske države.

Obiskovalcev je bilo okrog 96.000. Od teh je dopotovalo na podlagi sejmskih legitimacij iz oddaljenih krajev države, odnosno iz inozemstva približno 11.000 oseb. Inozemski posetniki so dospeli zlasti iz Avstrije, Italije, Nemčije, Madžarske, Francije, Anglije, Češkoslovaške in Poljske.

Trinajsti mednarodni vzorčni velesjem v Ljubljani bo leta 1933. v prvem tednu meseca junija. Od 3. do 12. septembra letos se bo vršila naša jesenska prireditve «Ljubljana v jeseni», v katere okrilju bo prirejenih več lepih posebnih razstav, ki bodo brez dvoma vzbudile veliko zanimanje.

Politični pregled

Po daljšem odmoru se je

spet sestel senat

na seji v ponedeljek. Predsedoval je seji podpredsednik senata Antiparmaković. Po odobrenem zapisniku so bili prečitani ukazj o ostavki ministrov dr. Šibenika in Preke in o imenovanju ministrov dr. Srkulja in Viktorja Pogačnika. Pred senatom je

osnutek zakona o pobijanju brezvestno špekulacije z življenjskimi potrebščinami.

Ta zakonski načrt se je izdelal na podlagi zakonskega načrta o pobijanju draginje, ki je bil svoječasno predložen narodnemu predstavništvu. Svrha zakona je že povedana v naslovu. Določila tega zakona hočejo preprečiti brezvestno navijanje cen za vse ono blago, ki je v vsakdanjem življenju potrebno.

V Ženevi se pričinja zopet

razorožitvena konferenca.

Angleški politiki upajo, da bo konferenca dovela do končnega uspeha, in zatrjujejo, da je med velesilami baje že dosežen sporazum, da se za več let ukine vsako oboroževanje in da se zniža sedanje stanje oboroženih sil.

Vprašnje vojnih dolgov in odškodnine se bo obravnavalo

na konferenci v Lausanni.

O teh dveh vprašanjih sta obravnavala te dni tudi angleški ministrski predsednik Macdonald in francoski ministrski predsednik Herriot, ki sta se sestala v Parizu. Oba se strinjata o tem, da Anglija in Francija ne moreta dovoliti, da se nemška vojna odškodnina kar enostavno briše. Oba državnika sta v teku razgovorov tudi prišla do prepričanja, da lausanska konferenca tega vprašanja ne bo mogla končno rešiti, ker je znižanje, odnosno brisanje vojnoodškodninskih (reparacijskih) dajatev nerazdružno zvezano z vprašanjem vojnih dolgov.

Tega vprašanja brez sodelovanja Amerike ni mogoče rešiti.

Zato bo treba z reševanjem vojnoodškodninskega vprašanja, odnosno vprašanja vojnih dolgov čakati do jeseni, ko se bo razčistil notranje-politični položaj v Zedinjenih državah. Ker pa poteče 1. julija Hooverov moratorij, sta se sporazumela Macdonald in Herriot tako, da se moratorij podaljša za šest mesecev, to je do konca letošnjega leta. Moratorij pa naj bi veljal razen za vojnoodškodninska plačevanja tudi za vojne dolgove.

Nova Papenova vlada v Nemčiji je že dala svoj prvi blagoslov

v obliki velikih novih davkov,

ki jih davkoplačevalci v teh težavnih časih ne bodo zelo veselili. Z novimi davki hoče nemška vlada pokriti proračunski primanjkljaj.

Iz Južne Amerike poročajo

o novem prevratu v Čileju.

Nova čilska vlada je proglasila komunizem za načelo državne ustave in je začela zaplenjevati inozemsko premoženje. Vse pa kaže, da tudi ta vlada ne bo trajnejša. Po vsem Čileju so veliki nemiri in prizadeti inozemci, ki jim zaplenjajo premoženje, tudi ne bodo mirovali. Angleška vlada je že opozorila čilske državne krmilarje, da bodo odgovorni za vsako škodo, ki bi nastala angleškimi državljanom.

GOSPODARSTVO

Sejmi

20. junija: Bučka.

21. junija: Moravče, Velike Lašče, Velika Loka, Marenberg (za živino), Ptuj (goveda in konji), Sv. Tomaž pri Ormožu, Šmarje pri Jelšah.

22. junija: Sevnica, Št. Jurij ob južni železnici (trg), Šoštanj.

24. junija: Ljubno v Savinjski dolini, Ribnica pri Kočevju, Konjice, Dernovo, Laško, Višnja gora, Rovte, Sv. Lenart pri Mariboru, Črmošnjice, Mirna, Guštanj, Bohinjska Bistrica, Podsreda.

Tedenski tržni pregled

ZIVINA. Na zadnjem sejmu v Slovenski Bistrici so plačevali: za vole od 3 do 5 Din, za telice do 4-50 Din, za krave pa 1-50 do 3 Din od kilograma žive teže.

KROMPIR. Starega krompirja že ni več mnogo. Na ljubljanskem trgu so mu cene od 1 do 1-50 Din za kilogram.

SADJE. Na ljubljanski trg počasi prihajajo domače češnje. Največ je na trgu bosanskih če-

šenj. Cene češnjam se gibljejo med 8 in 14 Din za kilogram. Ker pa je pričakovati vedno večjega dovoza, bodo cene kmalu znatno popustile. Gozdne jagode se prodajajo na ljubljanskem trgu po 8 Din za liter.

GOBE. Sveže gobe so se trgovale pretekli teden na ljubljanskem trgu po 10 do 12 Din za kilogram.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi smo dobili v valutah 1 ameriški dolar za blizu 56 Din; v devizah:

100 nemških mark za 1326'83 do 1337'63 Din;

100 italijanskih lir za 287'57 do 289'97 Din;

1 ameriški dolar za 55'96 do 56'24 Din;

100 francoskih frankov za 221'31 do 222'43 Din;

100 češkoslovaških kron za 166'56 do 167'42 Din.

Vojna škoda se je trgovala po 191 do 197 Din, investicijsko posojilo pa po 49 Din.

Kratke vesti

— **Stanje hmeljskih nasadov.** Hmeljarsko društvo za Slovenijo v Žalcu poroča: Vremenske razmere ob koncu meseca maja in v začetku junija niso prijale hmeljskim nasadom, ker so pogoste padavine in neprestani južni vetrovi ovirali obdelovanje. Sedaj se bavijo hmeljarji z nadaljnjim privezovanjem trt, s čiščenjem vrst in tu in tam tudi že s prvim, lahkim nasipanjem. V zgodaj obrezanih nasadih je trta zrasla že do tri metre v višino. Rastlina je zdrava in brez škodljivcev. Stanje nasadov se mora označiti kot nenak, vendar more ugodno vreme še popraviti zamujeno.

DOPISI

ARTIČE. V nedeljo 5. t. m. je priredil mladi artički Sokol prvi letni javni nastop. Vsi, ki so posetili to prvo sokolsko prireditev v Artičah, so bili prijetno presenečeni. Nihče ni verjel, da more komaj ustanovljeno društvo v tem kratkem času pokazati takšne uspehe. V tem zmislu je govoril tudi starosta brežiškega Sokola, br. Josip Zdošek, ki je stavil mlade Artičane za zgled vsem drugim društvom. Artičani pa se morajo v veliki meri njemu zahvaliti za vso njegovo pomoč, katero jim ob vsaki priliki nudi. Zelo mnogo pa je žrtvoval in pripomogel k temu uspehu starosta domačega društva, br. Martin Rožman, sam, ki je dal na razpolago vse, kar se je pri nastopu potrebovalo. Pod njegovim vodstvom artički Sokol lepo napreduje in vse kaže, da se bo sokolska misel vkoreninila tudi v Artičah. Za nastop sta pa pripravila članstvo vneta sokolska delavca na-

Soteščan:

Trnjeva pot ljubezni

Povest iz starih časov.

Predstojnica se je oddahnila; od srca se ji je odvalilo težko breme. Začela se je priklanjati in zgovorno gostoleti. Zaročenca sta ji bila na mah odlična gosta. Razkazala jima je vse samostanske prostore in znamenitosti.

K vozu, ki je stal zunaj pred izhodom, so ju spremile skoro vse redovnice, ki niso bile pri delu nujno zaposlene. Postavile so se v vrsto okrog voza kakor častna straža. Predstojnica je ob slovesu blagoslovila Mileno in ji voščila srečno pot v novo življenje.

Zaročenca sta se med dolgo vožnjo mnogo pomenila. Milena mu je opisala dogodke strašnega večera. Povedala mu je, s kakšnimi občutki trpljenja je pisala oporoko. Odkrila mu je vso bolest, katero je občutila ob ločitvi od doma. Globoko je vzdihnila ob spominu na dolgotrajno vožnjo, ko ni vedela, kje in kako se bo končala.

Zaročenec ji ni mogel dopovedati, kako se je prestrašil, ko je prejel usodno poročilo. Takoj se je odpravil na pot, srce mu je od groze trepetalo. Kratke vrstice niso namreč vsebovale drugega kakor vabilo, naj se takoj povrne. Strašne slutnje so mu razburjale domišljijo.

«Uboga Hilda!» mu je Milena pretrgala besedo. «Ali se mi morda tudi njej kaj žalega pripetilo?»

«Mrla je od žalosti in bolečine. Obljubil sem, da te bom našel, kar jo je čudovito pomirilo.»

«Ali je poznala našemljence, ki so nama povzročili toliko strahu in bridkosti?»

«Njen opis se je točno ujema. Jasno pa se ni hotela izraziti, ker se je bala posledic. Srečno naključje pa je razbilo maščevalne grožnje...»

«Zlobnik!» se je zgražala nad vitezom. «Ali bo zdaj obžaloval svojo zmoto? Sramoval naj bi se in skrnil pred poštenim svetom...»

«Tukaj smo ga prehiteli... V celici na Višavju se pokori...»

«Vitez zapri!» To ji je bila nepričakovana novica. «Ali je priznal svoje roparsko dejanje?»

«Predrznik te je prišel obiskat. Tako nas je hotel preslepiti z zvijačo, a se je ujel v zanko. Prijeli smo ga in shranili v ječi. Divje se nam je upiral in ni maral priznati.»

«Kako pa si izvedel?» ni mogla razumeti. «Kdo ti je pokazal pot v gorovje?»

«Tudi jaz sem uporabil zvijačnost.» Pripovedoval ji je, kako se je preoblekel in odšel kot berač na Aržišče. Ker se je znočilo, je prosil prenočišča. Hlapci so ga sprejeli v hlev na slamo. Vlegel se je in navidezno zaspal, medtem pa pazljivo poslušal, kaj se menijo hlapci v višavskem dogodku.

Ko so utihmili, se je prebudil. Tedaj so ga začeli ogovarjati in vpraševati. Poizvedovali so, ali zna čarati, kar je zanikal. Priznal pa je, da vedežuje, ter jim je odkrival bodočnost. Pravil jim je o sreči, po kateri hrepeni srce slehernega zemljana. Tako je pridobil grajskega voznika, da mu je pokazal pot do gorskega samostana.

Vozniku se Milena ni mogla dovolj zahvaliti. Sprejela ga je za prvega služabnika na Višavju. Tako se je uresničilo prerokovanje njenega re-

čelnik br. Karel Grabelšek in načelnica s. Vida Hiršmanova, ki sta bila ob vsaki priliki na razpolago članstvu v telovadnici. Velike odgovornosti se je zavedalo napram društvu članstvo samo, ki je storilo vse, da bi se ta društvena prireditve obnesla čim bolje.

BREGANA. Sokol v Bregani, ki že deset let z uspehom širi sokolsko misel v okolici, bo na slavnosten način proslavil desetletnico obstoja. V to svrhu priredi v nedeljo 19. t. m. javni nastop. Sodelovala bodo tudi ostala sosedna in pa bližnja društva. Mnogo pride Sokolov iz Zagreba s svojo godbo. Tudi sokolska konjica, ki bo na čelu spreveda, pride ob pol 15. z Jesenic. Društva iz Posavja morajo biti najpozneje ob pol 15. na Jesenicah, kjer se priključijo sprevodu, ki se od tam vrne v Bregano. V soboto zvečer bo pa baklada.

DOLENJI LOGATEC. Vrli naš sokolski tajnik br. Kenda Miha nas v kratkem zapusti. Huda nam je ta ločitev, ker se je br. Kenda ves čas udeleževal pri Sokolu vztrajno in nesebično. Kakor je bil priljubljen, je pokazal prav prijeten družabni poslovljni večer v Sokolskem domu. Obilo sreče Ti želimo na Tvojem novem mestu! — V nedeljo 19. t. m. priredi Sokol javni telovadni nastop. Pričetek ob 4. uri popoldne. Po nastopu veselica s plesom. Pridite vsi prijatelji Sokola na to prireditev!

LJUBNO V SAVINJSKI DOLINI. Zveza agrarnih interesentov v Ljubljani sklicuje po svojem odborniku Francu Purnatu, kovaču iz Šmartnega ob Dreti, zbor v nedeljo dne 19. t. m. dopoldne na Ljubnem na glavnem trgu. Govorili bodo med drugimi tudi narodni poslanci o važnih zadevah agrarnih interesentov. Sprejeli se bodo tudi primerni sklepi. Pridite!

MALA NEDELJA. Tukajšnje gasilno društvo je priredilo v nedeljo 5. t. m. prvo tombolo, ki je v vsakem oziru dobro uspela. Zbralo se je veliko število domačinov in občinstva iz sosednih krajev. Seveda je vse mikal glavni dobiček, to je krava. Tokrat je usoda pravo zadela: Kravo je dobila vdova Vargova, ki žival res potrebuje. Gasilno društvo je dobilo lep prispevek za odplačilo dolga na brizgalni in za nabavo novih gasilnih cevi. Žal je bila prosta zabava prekinjena po požaru, ki je skoro vpepelil Razlakovo domačijo v Drakovcih. Gasilci so bili takoj na licu mesta ter so rešili, kar se je rešiti dalo. Isto noč je gorelo tudi v tomaževski, križevski in kapelski župniji. Prefeklo nedeljo zjutraj je bil ogenj v Moravskem vrhu in v Bolehnecih. Spričo tako množičnih se požarov imajo gasilci vedno dovolj posla.

MALA NEDELJA. Sokolska četa priredi na Petrovo 29. t. m. ob 15. v društvenem domu vidovdansko proslavo. Uprizorita se krasna otroška igra «V boj za mamico» in narodna igra «Krst Jugovičev». Vstopnina bo zelo nizka, tako da si bo lahko vsakdo ogledal to lepo prireditev. Nabljena tudi bratska sosedna društva!

šilca, ki mu je napovedal sijajno bodočnost. Boljšega darila mu ni mogla nakloniti.

Dolina, po kateri sta se vozila, se je čedalje bolj širila v ravnino. Prispela sta na ozemlje višavske graščine. Bela uglajena cesta je zavila med travnike in njive. Delavci na polju so spoznali Mileno ter jo ubrali za vozom. Od vasi do vasi se je širila vesela novica.

Na gričku pred graščino se je zbirala množica, ki je prihitala po bližnjicah, dočim se je voz po ovinkih dalje časa zamudil. Dekleta so natrgala evelja in ga nasula po dvorišču.

Vzgojiteljica Hilda ni mogla dočakati prihoda svoje ljubljene varovanke. Vsa srečna ji je pohitela nasproti. Svidenje je bilo pristrčno in genljivo. Obe sta jokali od veselja.

Drugo jutro se je vršila v grajski kapelici slovesna zahvala za čudežno rešitev. Ta dan je počivalo vse hudo delo. Srca hvaležnih podložnikov so se topila v skupnem praznovanju.

Tretji dan je bil namenjen vitezu, zaprtemu v grajski ječi. Adolf mu je hotel izprašati vest ter ga oddati najvišjemu sodišču.

MOZIRJE. Trg Mozirje v lepi Gornji Savinjski dolini se pridno pripravlja na sokolski praznik. V nedeljo 26. t. m. bo mozirski Sokol praznoval svojo petdesetletnico. Mozirski Sokol je drugi najstarejši slovenski Sokol in ima za seboj pestro zgodovino narodnostnih bojev, velike požrtvovalnosti in zgledne narodne zavednosti. Mozirje je bilo prava narodna trdnjava, ki je zajezila nemško prodiranje v Gornjo Savinjsko dolino in v planinski svet okrog Logarske doline. Mozirje je že od nekdaj priljubljen cilj izletnikov, katerim nudi mnogo užitkov v prelepi planinski prirodi. Proslava petdesetletnice Sokola se bo vršila na lepem in senčnatem prostoru v tako zvanem mozirskem parku ob Savinji tik trškega kopaljšča. Mozirski Sokol vabi brate in prijatelje k lepi proslavi, za katero se že sedaj z vso vnemo vršijo priprave.

OSELICA V POLJANSKI DOLINI. Redkokdaj se sliši kaj iz našega kota, vendar se kljub obstoječi krizi gibljemo. Zaradi skoro popolnega zastoja v lesni trgovini je zelo malo prometa na cesti. Težave v lesni trgovini hudo občutijo gozdni posestniki in delavci, ki so druga leta dobili lep denar za les in si s tem prislužili sredstva za vsakdanje potrebe. — V preteklem letu se je otvorila v Stari Oselici enorazredna osnovna šola v poslopju, ki je lepo prenovljeno in v katerem se je tudi napravilo stanovanje za upravitelja. — V Sovodnju je pa postavil Sokol svoj dom tik ob meji. V domu se nahaja tudi en razred osnovne šole, ker tam še ni šolskega poslopja, za kar se pa tudi že zbira sklad. — V letu 1926. porušena cesta Trebija—Fužine je sedaj nanovo prav solidno zgrajena, tako da bo kljubovala lahko še hujšim poplavam, kakršne so bile leta 1926. — Naš občan Matevž Eržen je otvoril redno dnevno avtobusno vožnjo do Sovodnja. Iz Sovodnja odhaja avtobus zjutraj ob 5-22 in ima zvezo z vlakom na obe strani: v Ljubljano in na Gorenjsko, zvečer pa vozi od zadnjega vlaka, to je okrog 20., s postaje v Škofji Loki in prihaja v Sovodnj ob 21-30. Ker je podjetnik tudi cene znatno znižal, se vabite, da se avtobusa ob priliki potovanja poslužujete in s tem omogočite redno vzdrževanje te avtobusne proge. — Letina kaže še precej dobro. Posebno krme se obeta mnogo. Sadno drevje je močno cvetelo, a mu je dolootrajno deževje zelo škodovalo.

SOVODENJ. V soboto 11. t. m. je preminil v ljubljanski bolnišnici po kratki bolezni na želodcu g. Vinko Bašelj, posestnik iz Koprivnika. Pokojnik je bil član tukajšnjega Sokola in Mlekarske zadruge. Zapušča bolešno ženo in tri male otroke v starosti od enega do štirih let. Sosedje, sorodstvo in okoličani, priskočite na pomoč ubogi vdovi in malim sirotam! — Tukajšnji Sokol je priredil v nedeljo 12. t. m. igro v štirih dejanjih «Naša kri». Prireditev je bila za sedanje slabe čase še dobro obiskana.

Ječa, kamor so ga zaprli, pa je bila prazna. Viteza so namreč njegovi pajdaši hitro pogrešili. Izginil je tudi voznik z neznanim beračem. To se jim je videlo sumljivo; osobito še, ker so našli na ograji na oni strani gozda beračevo berglo in ponošeno obleko. Beriči so ga pričeli iskati. Vo-hur je odšel preoblečen na Višavje.

Ponoči se je oprezno približal graščini. Posrečilo se mu je iztakniti okno vitezove ječe. Z močnim drogrom je razdril omrežje in oprostil jetnika. Vitez se je veselil prostosti, a njegovo veselje ni trajalo dolgo časa. Izvedel je, da se je vrnila Milena. Voznik se mu je izneveril, izdal je njeno bivališče. Vedel je, da ga čaka pravična kazen.

Zlobnik je slutil, da bo ovaden na najvišjem mestu. To ga je gnalo v obup in žalost. Podnevi se ni več upal pokazati. Hodil je s puško po temnih gozdih in streljal divjačino. Šele ponoči se je prilplazil domov v graščino. Tedaj se je napil in nažrl. Zaspal je kar ob mizi ali v naslanjaču.

Ko se je nekega večera vrnil iz gozda, je našel na mizi pismo, katero mu je dostavil sel s pozivom, naj se nemudno odzove najvišjemu ob-

STRANJE. Ustanovitev krajevnega odbora JRKD za občine Stranje, Županje njive, Bistričico in Črno se je izvršila na občnem zboru v Stranjah. Na zboru je, toplo pozdravljen, poročal poslanec g. Cerer in opominjal volilce, naj ne verjamejo mračnim ljudem, ki širijo lažne vesti in izkušajo preslepiti narod. Pozival je volilce, naj se z vso odločnostjo oklenejo nove vsedrjavne stranke, ki izkuša v svoji sredi združiti vse delovne sile našega naroda brez ozira na prejšnjo strankarsko pripadnost. Po govoru predsednika sreske organizacije JRKD, veterinarskega svetnika g. Rauterja, ki je v lepih besedah osvetil naš gospodarski položaj, se je izvršila volitev odbora, ki je sestavljen takole: predsednik posestnik Franc Koritnik iz Stranj, podpredsednika posestnik in župan iz Bistric Zamljen in posestnik in župan Franc Ramšak iz Črne, blagajnik lito-graf Rudi Rode iz Stranj, tajnik pa Janko Humar iz Stranj.

STRAZIŠČE PRI KRANJU. Sokolska župa kranjska, ki šteje v svojem okrožju 34 včlanjenih edinic, si je izbrala letos Strazišče za svoj XVII. redni letni zlet, da pokaže uspeh napredka in dela v preteklem letu. Za to prireditev je že sedaj v Strazišču veliko zanimanje in se vršijo z veliko požrtvovalnostjo pridnih članov in članic raznovrstna dela na prostorih za telovadbo in za narodno zabavo. Za zlet je po vsem Gorenjskem veliko zanimanje in so se že zdaj prijavile skoro vse včlanjene edince, tako da bo Strazišče, ki leži ob vzhodju Šmarjetne gore in v neposredni bližini postaje v Kranju, lahko pozdravilo v nedeljo 19. t. m. preko 2000 sokolskih gostov. Pri celodnevni prireditvi bosta igrali godba dravske divizije iz Ljubljane in gasilska godba iz Šenčurja. Sokoli se bodo zbirali že zjutraj po prihodu vlakov na telovadišču in bodo nato skušnje za popoldanski nastop. Ob 11. bo velik spreved po vasi. Vabijo se tudi kmečki fantje in dekleta iz vse Gorenjske, da nastopijo v sprevodu in popoldne pri narodni zabavi v narodnih nošah. Popoldne ob 15. bo javna telovadba, nato pa narodna zabava. Vabimo vse Sokole in prijatelje sokolstva, naj se v največjem številu udeležijo te velike sokolske prireditve, posebno še, ker je zelo ugodna železniška zveza in je zletišče oddaljeno od železniške postaje v Kranju samo deset minut. Pridite!

SV. KRIZ PRI KOSTANJEVICI. Sokol priredi 19. t. m. nastop na vrtu br. Kodriča. Pokazati hoče na ta dan, kaj zmoreta resna volja in neumorno delo. Imamo dosti nasprotnikov, ki na vse mogoče načine ovirajo naše delo. Da bi nam onemogočili nastop, so nam celo ukradli drog. Okoliška bratska društva vabimo, naj se udeležijo našega nastopa. Po nastopu prosta zabava. Igrala bo godba iz Krškega.

SV. LENART V SLOVENSKIH GORICAH. Krajevna protituberkulozna liga bo imela letni občni zbor 19. t. m. ob pol 10. uri. Pridite!

lastvu. Vabil ga je sodni zbor, kateremu je bil obtožen zaradi nasilstva. Umiti je moral viteško čast, omadeževano z zlobnim dejanjem. Pravica je zahtevala zadoščanje.

Vitez je škrtnil z zobmi in raztrgal pismo. Vzel je puško in planil v noč kakor zver, kadar jo odženejo od plena. Od takrat se ni več vrnil. Nihče se ni brigal za njegovo usodo.

Na Višavju je minilo razkošno ženitovanje. Zenin Adolf in nevesta Milena sta se poslavljala od odličnih svatov, ki so prišli od blizu in daleč s čestitkami in z darili. Slavnostna dvorana je bila okusno olepšana. Vse okrasje pa je presezalo srce, ovito z bodečim vencem. Darilo vzgojiteljice Hilde je spominjalo ljubeča nova poročenca na mučno in bridkosti polno trnjevo pot ljubezni. V globokem gozdnem prepadu pa je ležalo truplo s prestreljeno glavo. Vitez Gion si je v obupu in strahu pred obsodbo vzel življenje.

SV. MARTIN NA POHORJU. Dne 8. t. m. se je vršil občni zbor gasilnega društva, katerega sta se udeležila župni načelnik g. Pfeifer in načelnik iz Slovenske Bistrice g. Podhraški. Na zboru je bil izvoljen nastopni odbor: Anton Podvršnik, šolski upravitelj, načelnik; Rudolf Strnad, učitelj, podnačelnik; Leopold Vorša, trgovec, tajnik; Ivan Koren, gostilničar, blagajnik; odborniki: Alojzij Zigart, Anton Pliberšek, Pavel Podvršnik, Josip Plečko in Jurij Podvršnik. V društvo se je sprejel tudi tukajšnji tamburaški zbor s kapelnikom g. Francom Bruslom. Občinstvo je z navdušenjem sprejelo obnovitev društva in mu želi lepega razmaha. — Dne 3. t. m. smo dobili provizorja g. Alojzija Zdolška v nadomestitev za župnika g. Franca Sinka, ki je odšel k Sv. Lenuartu v Slovenskih goricah. Župljani so slovesno sprejeli g. provizorja pred slavolokom pri župnišču s tamburaškim zborom na čelu. G. dušnega pastirja so pozdravili šolski upravitelj g. Anton Podvršnik, trgovec g. Leopold Vorša in vodja pomožne pošte g. Martin Motaln, posestnik in načelnik posojilnice v Šmartnem. G. Zdolšek se je prisrčno zahvalil za lep sprejem.

SV. TROJICA V SLOVENSkih GORICAH. Dne 5. t. m. se je vršil javni nastop tukajšnje sokolske čete. Vreme, ki se je vse dopoldne kužalo, se je popoldne, kakor da se raduje sokolskega praznika, izpremenilo v najlepši dan in skozi trg, ki je bil ves v zastavah, je zavalovil v silnem navdušenju sprevod naših Sokolov in onih, ki so prihiteli k nam iz vseh krajev Slovenskih gor. Na okrašenem prostoru pri br. Golobu so naši Sokoli pokazali, kaj zmore vztrajno delo. Vse telovadne točke so izvajali vsi oddelki brezhibno in ob splošnem odobravanju gledalcev. Z zadoščenjem opažamo stalno napredovanje Sokola in poglobljeno razumevanje sokolske in jugoslovenske misli. Slovenske gorice res govore vedno odločneje in glasneje. — Povedati še moramo, da je zapustil naš kraj vrli sokolski delavec br. Golež, šolski upravitelj, ki je bil premeščen v št. lji. Zelimo mu tudi na novem mestu mnogo uspeha. Posle šolskega upravitelja pri Sv. Trojici pa je prevzel br. Golob, prav tako vnet delavec pri sokolstvu.

DOMAČE NOVOSTI

* **Kraljica in kraljeviči na Bledu.** V soboto je prispela na Bled Nj. Vel. kraljica s prestolonaslednikom Petrom in kraljevičema Tomislavom in Andrejem. Na Bledu ostanejo kakor vsako leto preko poletja.

* **Dr. Kramer namestnik ministrskega predsednika.** S kraljevim ukazom je imenovan za namestnika ministrskega predsednika in zunanjega ministra dr. Albert Kramer, minister za trgovino in industrijo, ker je ministrski predsednik dr. Marinković na čelu našega odposlanstva odpotoval v Lausanno na konferenco.

* **Čestitke ministra dr. Kramerja k 50letnici slovenske Ljubljane.** Ob proslavi 50letnice izvolitve prvega slovenskega župana v Ljubljani je poslal minister za trgovino in industrijo gospod dr. Albert Kramer ljubljanskemu županu gosp. dr. Pucu naslednjo brzojavko: «S teboj in z vsemi našimi dragimi Ljubljančani se iskreno veselimo proslave pomembnega dne, ko je naša Ljubljana volila pred 50 leti svojega prvega slovenskega župana in je s tem otvorila pot h krasnemu prosvetnemu in gospodarskemu napredku. Dr. Albert Kramer, ljubljanski poslanec.»

* **Članom banovinskega odbora JRKD.** Po nalogu začasnega predsedništva banovinske organizacije JRKD sklicujemo I. sejo banovinskega odbora, izvoljenega na banovinski skupščini 5. t. m., za nedeljo 19. t. m. ob 11. v Celju v dvorani Celjskega doma. Dnevni red: otvoritev, poročili ministrov dr. Alberta Kramerja in Ivana Pucelja, konstituiranje predsedništva banovinske organizacije, volitve predsednika, podpredsednikov, blagajnika in poročevalcev in imenovanje tajnika, predlog tajništva glede področja odsekov in volitve

članov odsekov, razgovor o smernicah dela banovinske organizacije v splošnem in slučajnosti. Navodila glede potovanja v Celje prejmejo odborniki v prihodnjih dneh. Začasno banovinsko tajništvo.

Dr. Janko Pihlar
specijalist za notranje bolezni
Maribor, Prešernova ul. št. 2
ordiniira nadalje redno vsak delovnik
od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 4.
ure popoldne.
Db nedeljah in praznikih ne ordiniira.

* **Francoski solunski bojovníki v Sloveniji.** Z beograjskim brzim vlakom je prispela v ponedeljek zvečer iz Zagreba v Ljubljano skupina bivših francoskih bojovníkov, ki so se bili borili rano ob rami s srbsko vojsko in jugoslovenskimi dobrovoljci na solunski fronti. Dragi francoski gostje so bili že več dni na potovanju po Jugoslaviji. Povsod so bili sprejeti nad vse prisrčno. Tudi Ljubljana jih je pozdravila iskreno ter jim na ta način izrazila svojo zahvalo za njihovo sodelovanje v bojih za naše osvobojenje. Na trgu pred postajo se je zbralo več tisoč ljudi, peron pa so napolnili predstavniki društev in zastopniki oblastev. Prisotni so bili poleg drugih podban g. dr. Pirkmajer, divizijski general g. Ilić, komandant mesta general g. Popović, župan g. dr. Puc, zastopniki Glasbene Matice, strelske družine, dobrovoljcev in drugi. Posebno v velikem številu so se zbrali člani ljubljanskega oficirskega zbora. Ko je privozil brzi vlak na postajo, je vojaška godba zaigrala francosko narodno himno, občinstvo pa je pozdravilo francoske borce z živahnimi klici «Živela Francija!» Dobrodošle goste je pozdravil župan g. dr. Puc v imenu Ljubljane, nato pa sta jih nagovorila g. Jeras v imenu dobrovoljcev in g. dr. Žirovnik v imenu Glasbene Matice. Pevski zbor Glasbene Matice, ki je užival na svoji turneji po Franciji vsestransko podporo organizacije bivših solunskih bojovníkov, je pozdravil v Ljubljano došle člane te organizacije s pesmijo «Slovenec, Srb, Hrvat». Zastopnik francoskih bojovníkov se je iskreno zahvalil za lep sprejem. Ko so gostje v spremstvu ljubljanskih predstavnikov stopili iz postajnega poslopja, jih je tam zbrana tisočglava množica pozdravila z viharnim vzklikanjem. V torek so si gostje ogledali Ljubljano in opoldne položili venec pred spomenik Ilirije. Proti večeru pa so se odpeljali skozi Kranj na Bled, kjer so bili enako prisrčno sprejeti.

* **Ustanovitev odseka za mesta in trge v Županski zvezi.** Ob priliki proslave polstoletnice slovenskega županstva v Ljubljani se je vršila 10. t. m. na ljubljanskem magistratu slavnostna seja Županske zveze, katere so se udeležili zastopniki mestnih in raznih drugih večjih slovenskih občin. Namestu odsotnega predsednika je zborovalce pozdravil ljubljanski župan g. dr. Puc, ki je orisal zgodovino osamosvojitve slovenskih občin. O delovanju Županske zveze je poročal tajnik g. dr. Fux. Lani septembra se je vršil zbor občinskih uprav mest in trgov, na katerem je bila sklenjena ustanovitev zveze mest in trgov. Sklep so prihiteli razni dogodki in tako je prišlo do ustanovitve splošne županske zveze, ki pa je bila tudi nujno potrebna za naše razmere. Prav tako pa je tudi potrebno, da imajo mesta in trgi v okrilju Županske zveze svoj odsek, ker imajo mestne in trške občine posebne naloge in tudi posebne dolžnosti. Županska zveza je na odločilnih mestih zastopala mnogo zadev, pri katerih so prizadete vse občine, olajšano pa bo delo, ko bo odsek mestnih in trških občin sporazumno med zastopniki vseh občin iznašal za mesta in trge posebno važne zadeve, ki jih bo potem lahko celotna zveza zastopala še z večjim uspehom. Za ustanovitev odseka mest in trgov je bilo že vse pripravljeno in tako so bile lahko takoj izvedene volitve načelnštva, ki ga sestavljajo: načelnik

dr. Dinko Puc, I. podnačelnik mariborski podžupan Golouh, II. podnačelnik vrhniški župan lekarnar Hočevar, III. podnačelnik pa župan Droleuk. Odbor sestavljajo Celje, Kranj, Sevnica, Radeče, Mozirje, Kamnik, Murska Sobota, Trbovlje, Kočevje in Črnomelj, namestnike pa Novo mesto, Ptuj, Jesenice, Škofja Loka in Konjice.

* **150letnica rojstva ljubljanskega škofa Wolfa** je bila 14. t. m. Anton Alojzij Wolf se je rodil 14. junija 1782 v Idriji, kjer je bil njegov oče Gašper rudniški uradnik. V duhovnika je bil posvečen v Ljubljani 15. decembra 1804. 27. februarja 1824 je zasedel ljubljansko škofovsko stolico in jo vladal krepko in modro celih 34 let. Škof Wolf je ustanovil v Ljubljani Alojzijevišče, v katerem se vzgojuje veliko število dijakov za duhovnike. Wolf je ljubil svoje rodno mesto in pomagal Idrijčanom, kjer je mogel. Mestni cerkvi je zapustil svoj najlepši ornat, hvaležni Idrijčani pa so mu vzdali v cerkev marmorno spominsko ploščo. Umrli je 7. februarja 1859. Na stroške škofa Wolfa je izšel veliki nemško-slovenski slovar l. 1860., ki ga je uredil Cigale, doma s Črnega vrha nad Idrijo, in pa slovensko-nemški slovar l. 1894./1895., ki ga je uredil profesor Maks Pleteršnik.

* **Smrt zaslužnega hmeljarja.** V Drešnji vasi pri Petrovčah v Savinjski dolini je umrl 7. t. m. zvečer, zadet od srčne kapi, v 62. letu starosti splošno znani in spoštovani veleposestnik gospod dr. Martin Šribar. Pokojnik se je v mladih letih po končanih pravnih študijah posvetil sodniškemu poklicu in je v tem svojstvu služil pri sodiščih v Celju, Šmarju pri Jelšah in Kozjem. Pred svetovno vojno je stopil v pokoj in se je s soprogo Terezijo posvetil svojemu veleposestvu v Drešnji vasi in v Kasazah. Z vso vnemo se je zlasti bavil s hmeljarstvom in splošno znano je, da je bil njegov hmelj vedno med najlepšimi in da so se zanj vedno živo zanimali domači kakor tudi inozemski kupei. Hmeljarsko društvo za Slovenijo v Zalcu je štelo pokojnika med svoje za hmeljarstvo najdelavnejše odbornike. Svojim soobčanom je vedno rad pomagal z nasveti, dostikrat pa tudi gmotno. Pokojnik je bil velik prijatelj šole in šolske mladine, za katero je dostikrat daroval znatne zneske. Podpiral je vneto tudi kmetijsko nadaljevalno šolstvo, za katero je vedno kazal izredno zanimanje. Sokol v Petrovčah kakor tudi gasilna društva v Drešnji vasi, Arji vasi in Levcu so izgubili z njim zvestega člana in velikodušnega podpornika. Blagega pokojnika bomo pogrešali vsi, ki smo ga poznali kot človekoljuba in nesebičnega prijatelja. Naj mu bo lahka domača zemlja, ki jo je ljubil res z vso svojo dušo, žalujoči soprogi in ostali rodbini pa izrekamo naše iskreno sožalje!

* **Smrt matere mučenice.** V Ljubljani je za vedno zatisnila od trpljenja izmučene oči ga. Marija L u n d e r, mati pokojnega tiskarskega strojnika Rudolfa Lundra, ki ga je med demonstracijami proti Avstriji v septembru leta 1908. ustrelilo podivjano avstrijsko vojaštvo skupno z njegovim tovarišem dijakom Adamičem. Pokojna Marija Lundrova je bila vzor slovenske matere mučenice. Z možem Gašperjem, ki je umrl pred devetimi leti v Škofji Loki, je vzgojila osem otrok v narodnem duhu. Usoda jo je pa neusmiljeno tepla. Preživela je šest svojih otrok, ki so morali v prerani grob. Ostala sta ji samo še sin Drago, ki je višji računski svetnik v pokojni in živi v Ljubljani, in hčerka Marija, ki je pa poročena v Ameriki. Po moževi smrti ji je bil sin Drago edina opora. Bodí mučenici materi ohranjen blag spomin!

* **Bivši kranjski deželni predsednik baron Schwarz je umrl.** V nedeljo je umrl v Gradcu predzadnji kranjski deželni predsednik baron Teodor Schwarz, ki je bil za svoje usluge v avstrijski upravni službi, in to zlasti za one, ki si jih je pridobil v dobi svojega službovanja v Trstu in pozneje v Ljubljani, od cesarja pomaknjen v plemiški stan kot «Freiherr von Karsten». V Ljubljano je prišel iz Trsta in je tu služboval že v dobi, ko je naš živelj začel trgati tudi gospodarske vezi, v katere ga je oklepal tuji jarem. Ob

septembrskih krvavih dogodkih 1908: je že bil deželni predsednik. V avstrijskih odločilnih krogih je veljal za odličnega upravnega uradnika. Ko je barona Schwarzarja med vojno zamenjal grof Attems, zadnji avstrijski deželni predsednik na Kranjskem, je Schwarzar ostal še dalje v Ljubljani, kjer je imel svojo vilo. Po prevratu pa se je preselil v Avstrijo in kesneje prodal tudi svojo vilo, v kateri je danes italijanski generalni konzulat.

* **Sezonsko izboljšanje zaposlenja v Sloveniji.** Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani je sestavil podatke o gibanju članstva v mesecu maju. Kakor znano je število povprečno zavarovanih članov od lanskega avgusta stalno nazadovalo, in sicer do marca. Zadnja dva meseca pa se je zaradi sezonskega oživiljanja poslov zopet nekoliko povečalo, vendar pa je primanjkljaj članstva v primeri z ustreznimi mesecem zadnjega leta še vedno prav visok. Od najnižjega stanja v marcu letos se je število članov OUZD povečalo za skoro 7000 na 79.970, vendar pa je tudi druga leta v teh mesecih opažati slično naraščanje. V maju je bila povprečna dnevna zavarovalna mezda za 1-76 Din (v aprilu za 1-54 Din) nižja kakor lani v maju in je znašala 24-87 Din. Skupna dnevna zavarovalna mezda pa je v maju znašala 1.988.500 Din in je bila za 585.000 Din nižja kakor lani v maju (v aprilu za 528.000 Din, v marcu za 446.000 Din in v januarju za 375.600 Din). Znatno padec dnevne zavarovane mezde je posledica skrčenega števila članov in padajočih mezd.

* **Važno opozorilo staršem.** Banska uprava razglasa: Starši, ki žele vpisati otroke v prvi razred srednje šole, se opozarjajo, da se bodo višili sprejemni izpiti v juniju od 23. t. m. dalje. Za sprejemni izpit je vložiti pri ravnateljstvu zavoda od 20. do 23. t. m. prošnjo, opremljeno z izpričevalom osnovne šole in z rojstnim listom in kolkovano s 5 dinarji. V avgustu, odnosno jeseni, ne bo sprejemnih izpitov. Tudi oni morajo opraviti sprejemni izpit, ki hočejo opraviti privatni izpit za prvi razred.

* **Banovinski prispevek za nabavo gnojšč.** Kdor želi napraviti gnojšče in gnojnično jamo v zvezi z odtokom gnojnice iz hleva in svinjaka s prispevkom banovine k nabavnim stroškom cementa, naj se oglasi pri pristojnem sreskem kmetijskem poročevalcu, kjer dobi vsa potrebna pojasnila. Prošnje, ki se vlagajo neposredno pri banski upravi, se ne morejo vpoštevati.

* **Odkritje zanimivih predmetov.** V bližnji okolici Dobove so že večkrat našli pri prekopavanju, oranju ali pa izkopavanju peska na starinske predmete, ki dokazujejo, da je bilo nekaj v teh krajih prav živahno življenje. Pred kratkim je našel neki posestnik pri izkopavanju peska poleg človeških okostij stare sulice, meč in neko pripravo, o kateri se ne ve, kakemu namenu je služila. Prav blizu dotičnega mesta sta bila najdena dva novca, katerih eden je menda bizantinskega, drugi pa baje turškega izvora. Tudi sledi brazd v bližnjem gozdu pričajo, da je bilo nekoč v tem kraju večje naselje, ki so ga najbrže uničile vojne vihre, divjajoče preko teh krajev. Posebno mnogo starinskih predmetov, zlasti starega denarja, so našli svoječasno okoli vasi Rigonc, kjer so dobili tudi plošče z raznimi napismi. Vse te plošče pa so se razbile, ker niso prišle v prave roke, dočim se je denar porazgubil med ljudmi, ki seveda nimajo smisla za njegovo zgodovinsko vrednost. Dobro bi bilo, če bi nam mogel kak zgodovinar ali starinoslovec podati zgodovino našega kraja, kar bi prav lepo služilo pri domoznanskem in zgodovinskem pouku na domači šoli.

* **«Odmevi slovanskega sveta.»** Pred kratkim je izšla druga knjiga «Odmevov slovanskega sveta» (pod uredništvom Radivoja Peterlina-Petruske). Knjiga je združila 55 pesnikov, pisateljev in likovnih umetnikov, ki so prispevali svoje najboljše reči. To je navdve redek in razveseljiv pojav, ki ga bo javnost pozdravila z zadovoljstvom in zadoščenjem. Vsebinska je pestra in zanimiva, po obliki pa knjiga, obsežajoča osem tiskovnih

pol in obilo slik, dokazuje, da je založništvo žrtvovalo največ, kar je moglo, za dobro uspevanje te revije. «Odmevi» so s pridevkom «slovanskega sveta» dobili možnost, da se razširijo po svoji vsebini in postanejo glasniki slovanske kulture. Knjiga, ki je celota zase, stane 30 Din in je na razpolago v knjigarni Učiteljske tiskarne. Pri naročilu se poslužite navadne dopisnice. V drugih knjigarnah in kioskih stane knjiga 40 Din.

* **Koroške novice.** V Radišah so pokopali bivšega župnika na Gošovem g. Frančiška Holca. Pred leti so ga operirali na slepiču in od tistega dne si ni več opomogel. Naposled se je moral dati ponovno operirati, a je pri operaciji umrl. Pokojniku je tekla zibelka na Češkoslovaškem. Na Koroško pa je prišel leta 1880. Pastiroval je po raznih župnijah ter je bil med Slovenci zelo priljubljen. Po nesrečnem plebiscitu na Koroškem so ga volkswehrovci v Grebinju aretirali, naložili na voziček in ga vlačili po grebinjskem sejmišču sem in tja. Župnik g. Holec je bil pravi krušni oče siromakov, pomočnik in svetovalec gospodarjem in velik prijatelj otrok. Njegov pogreb je pričal, koliko spoštovanja je užival v javnosti. Z njegovo smrtjo je nastala v vrstah koroške slovenske duhovščine občutna vrzel, ki jo bo hudo zapolniti. — V Bilčovasi so se nedavno vršile volitve župana in je bil z večino glasov izvoljen dosedanji slovenski župan g. France Krušič iz Velinje vasi. Občina Bilčovas je popolnoma v slovenskih rokah. — Koroški Nemci pridno pospešujejo ponemčevanje Koroške. Otvorjeni sta bili schulvereinski šoli na Ljubelju in v Področici, torej v čisto slovenskih krajih.

* **Nalezljive bolezni v dravski banovini.** Kakor objavlja banska uprava, je v dravski banovini v dobi od 22. do 31. maja za nalezljivimi boleznimi obolelo 468 oseb, in sicer 309 za ošpicami, 50 za škrlatinko, 45 za davico, 36 za dušljivim kašljem, 18 za šenoim, 4 za tifuznimi boleznimi, 3 za krčevito odrevenelostjo, 2 za otročniško vročico in 1 za nalezljivim vnetjem možganov.

* **Sol se ni podražila.** Prejeli smo: Po deželi nastopajo ljudje, ki si kar sproti izmišljujejo razburljive vesti. Tako so tudi razširili vest o podražiti soli. To je navadna laž. Cene soli so neizpremenjene. Samo neka na novo uvedena fina vrsta soli je draga. Te soli pa ni treba kupovati, kdor je noče. Sicer pa te fine soli tudi ni mnogo v prometu.

* **Smrten padee z drevesa.** Pred dnevi se je napotil 77letni kočar Franc Brinovec izpod Št. Jurija pod Kumom v gozd obsekavat veje z drevja. Starček je zlezal na drevo in padel z njega. Kako se je zgodila nesreča, ali si je izpodsekal vejo, na kateri je stal, ali je betežen, kakor je bil, omahnil pri sekanju z veje, niso mogli ugotoviti vaščani, ki so ga šele drugo jutro našli pod drevesom mrtvega.

* **Neznan utopljenec pri Sevnici.** V Dolnjem Brezovem ob Savi so našli moško truplo, ki ga je naplavila voda. Zdravnik g. dr. Turk je ugotovil, da je bilo truplo v vodi kake tri mesece, ni pa mogel ugotoviti, ali se je neznanec ponesrečil ali je morda postal žrtev kakega zločina. Utopljenec je imel na sebi belo srajco, telovnik in sportne hlače in je bil bos. Listin pri njem niso našli, zaradi česar do sedaj še niso mogli dognati istovetnosti.

Kako postanem dober godbenik.

To brezplačno knjižico pošlje tovarna glasbil MEINEL & HEROLD v Mariboru št. 104—B vsakemu prijatelju glasbe, bodisi začetniku ali izvežbanemu godbeniku. Zahtevajte knjižico tako z navadno dopisnico!

POMANJKLJIVOST KOŽE,

kakor solne pege, mozolji, gube, lišaji itd., bi se morale zdraviti samo s sredstvi, ki medicinski učinkujejo. Fellerjeva Elsa-pomada za zaščito lica in kože je brezpogojno zanesljiva. Za vnaprej poslanih 40 Din 2 lončka franko, po povzetju 10 Din več. Prav toliko stane Fellerjeva močna Elsa-pomada za rast las. Oboje se naroča pri lekarnarju Evgenju V. Fellerju, Štupica Donja, Elsa-trg 360, savska banovina.

* **Splašen konj je provzročil hudo nesrečo.** Nedavno zvečer se je vračal 30letni posestnik Franc Krmelj od Sv. Ožbolta v zminški občini proti domu. Gospodar je imel na vozu poleg sebe svoja dva otroka. Nedaleč od doma je prišlo do nenavadne nesreče. Krmelju se je nepričakovano splašil konj in je zdrvel z veliko hitrostjo naprej. Zaradi nenadnega močnega sunka sta odletela z voza oba otroka na trda tla, a se jima na srečo ni primerilo nič zlega. Trenutek nato se je prevalil z voza še gospodar, ki pa je padel tako nesrečno, da se je močno potolkel po glavi in telesu in si vrhu tega zlomil desno nogo. Na ječanje očeta sta prihitela k njemu oba otroka in šla nato po pomoč v bližnje hiše, kjer pa nista našla nikogar doma. Otroka sta slednjic pustila očeta samega na cesti in sta hitela povedat domov, kaj se je zgodilo. Ponesrečenega gospodarja, ki je trpel hude bolečine, so prinesli domov šele v trdi noči, a naslednje jutro v Škofjo Loko, odkoder so ga prepeljali v ljubljansko bolnico.

* **Samomor v Celju.** V torek zvečer se je ustrelil v svojem stanovanju v Aleksandrovi ulici v Celju iz neznanega vzroka pravni konzulent tvrdke Rakusch dr. Christian Wolf, star okrog 45 let. Pokojnik je bil član celjskega mestnega občinskega sveta.

* **Prostovoljna smrt hišne posestnice.** Priljavski brvi v Studencih pri Mariboru so potegnili iz vode truplo bogate hišne posestnice, 54-letne Pavle Hermannove, ki je nekaj dni prej neznankam izginila od doma. Pokojnica je živela v Studencih že dolgo vrsto let sama brez svojcev; bila je neporočena. Njena last sta bili dve večji stanovanjski hiši in je živela v urejenih razmerah. Bila pa je nekoliko čudaškega značaja. Kaj je gnalo pokojnico v tako nesrečno smrt, še ni znano, verjetno pa je, da je izvršila samomor v duševni zmedenosti.

* **Obup nad življenjem.** Pred dnevi je v ljubljanski bolnišnici podlegla zastrupljenju 19letna posestnikova hčerka Marija Kodrova iz Imovice, občina Prevorje pri Kamniku. Dekle je doma pilo octovo kislino. Nezavestno mladenko so prepeljali takoj v bolnico, kjer so ji zdravniki izprali želodec in se na vse načine trudili, da ji rešijo življenje, pa je bil ves njihov napor zaman. Po hudih mukah je Marija umrla. Kaj je gnalo dekle v smrt, ni znano. Pokojnica je bila že od božiča sem zelo potrta. Vse kaže, da gre za nesrečno ljubezen.

* **Vpričo otrok se je ustrelil.** Nedavno se je posestnik Janez Kumer iz Strmca, občina Trnovski vrh, zvečer v svojem stanovanju nekaj sprl s svojo materjo Antonijo. Ker je bil tudi malo vinjen, ga je ta prepri tako razburil, da je zgrabil za samokres ter se vpričo svojih treh nepreskrbljenih otrok ustrelil naravnost v srce. Nedvomno je nesrečnik storil ta obupni korak v hipni duševni zmedenosti, ker ga slikajo sicer kot treznega in dobrega gospodarja.

* **Požar na ljubljanskem polju.** V torek zvečer je nastal v nekem kozolcu na ljubljanskem polju požar. V enem krilu kozolca je stanovala tudi neka stranka, v drugem krilu pa je bila zaloga krme. Na pomoč je najprej prihitela četa gojencev orožniške šole pod vodstvom svojega komandirja, kmalu nato pa so prispeli ljubljanski gasilci. Orožniški gojenci so rešili iz kozolca krmo in nekaj pohištva iz ogroženega stanovanja, ljubljanski gasilci pa so napol podrli kozolec, da so tako rešili vsaj eno polovico stavbe.

* **Viničarija mu je zgorela.** Nedavno ponoči je nastal požar v viničariji posestnika Kupčiča Henrika v Botkoveh. V viničariji je stanoval viničar Simonič Janez. Ker je bilo poslopje leseno in s slamo krito, ga je ogenj kaj hitro uničil ter prešel še na hlev in klet. Le s težavo so preprečili, da se ogenj ni razširil še na druga poslopja. Goreti je začelo zadržaj za hišo, kjer je bilo nekaj snopov suhega dračja in listja. Ker stoji poslopje tik ob občinski cesti, ni izključeno, da je kak pijanec vrgel v dračje cigaretni ogorek.

* **Mlin žrtev ognja.** V ponedeljek ponoči je na nepojasnen način nastal požar v Bračičevem mlinu ob Muri v Gornji Radgoni. Požar je opazil

prvi grančar, ki je bil v službi na obmejnem železniškem mostu le nekaj korakov stran od gorečega poslopja. V mlinu je zgorelo tudi precej žita. Škoda je ogromna in bo morda krita z zavarovalnino. Uvedena je stroga preiskava, da se dožene vzrok nesreče. Mlin je bil postavljen pred kakimi šestimi leti na istem mestu, kjer je takrat istotako ponoči zgorel prejšnji mlin.

* **Napad na udeležence sokolske prireditve.** Sokoli Loške doline so v nedeljo priredili v Starem trgu letni javni nastop, ki je najbolje uspel in so se prireditve udeležili tudi v lepem številu sokolski bratje iz Prezida v savski banovini. Vsa prireditve je najlepše manifestirala jugoslovensko ljubezen in nihče ni mislil, da bo pozneje prišlo do izgredev, ki so plod hujskanja in mržnje nekdanjih sebičnih strankarjev. Ko so se udeleženci iz Prezida okrog 23. vračali proti domu, so bili v bližini hotela g. Keržiča zavratno napadeni ter se je na nje tudi streljalo iz revolverjev in karabink, vmes pa je na debelo padalo kamenje. V pravi življenjski nevarnosti je bil podstarosta Klepac. Napad je bil izvršen v temni noči in sta bila aretirana samo dva napadalca. Eden od njih je, kakor se je izkazalo, poprej iskal municijo za karabinko. Iz tega se da pač z gotovostjo sklepati, da je bil napad pripravljen in organiziran. Domačinom je dobro znano, kje je vir te zločinske mržnje, in so vsi prepričani, da bo oblastvo ukrenilo vse, kar je potrebno za preprečenje nadaljnjih podobnih zločinov.

* **Uboj državnega cestarja pri Konjicah.** V nedeljo zvečer se je vračal proti svojemu domu po državni cesti 45letni državni cestar Mihael Košič v družbi dveh prijateljev. Ko je prišel v bližino državne cestarske hiše v Križevcu pri Stranicah, kjer stanuje, ga je napadlo pet fantov iz Stranic s koli in palicami. Dočim sta oba spremljevalca pobegnili, se je Košič postavil v bran, kar pa ni dosti zaleglo. Napadalci, med katerimi sta se nahajala tudi dva brata Klančnikova iz Stranic pri Konjicah, so ga pobili s koli na tla in je Košič kmalu nato zaradi hudega udara nad levim ušesom, ki je povzročil močno krvavitev možganov, izdihnil. Oba Klančnikova sta se sama zglasila pri orožnikih in prijavila žalostni dogodek. Košič je bil v izvrševanju svoje službe zelo vesten, kar seveda marsikomu ni bilo všeč.

* **Dva nevarna ptiča pod ključem.** Po večmesečnem trudu se je naposled ljubljanski policiji vendar posrečilo pojasniti vlom v Krisperjevo trgovino v Ljubljani, ki je bil izvršen lani oktobra. Vlomilci so takrat z dleti odprli tri blagajne, iz katerih so pobrali skoro 10.000 Din. Sličen vlom je bil izvršen aprila v Kudiševo trgovino v Celju, kjer so vlomilci odnesli 8500 Din. Celjska policija je vedela samo to, da je pri vlamu sodeloval nekdo, ki se je izdajal v Celju za brivca. Obrnila se je na ljubljansko policijo, naj ji da podatke o brivcih, ki bi utegnili priti v poštev. Policija je pregledala svoje zapiske in ugotovila, da pride v poštev edino 21letni brezposelni brivski pomočnik Josip Vrankar, rojen v Trstu in pristojen v Dob pri Domžalah. Na podstavi teh podatkov so Vrankarja v Celju aretirali in izročili celjskemu sodišču. Celjska policija je poslala ljubljanski tudi odtis Vrankarjevih prstov in na podstavi odtisov so v Ljubljani ugotovili, da je Vrankar vlomil tudi pri Krisperju. Z njim je bil v družbi še 20letni tovarniški delavec Josip Česen, rojen v Trstu in pristojen v Šmartno, ki je bil tudi aretiran.

* **Razbojnik je ustrelil slovenskega orožnika.** Razbojnik Miloš Mitrovič je ustrelil te dni pri Zarkovu blizu Beograda vodjo orožniške patrulje, Slovenca podnarednika Valentina Štrafela. Drugi orožnik je streljal za razbojnikom, ki se mu je pa v mraku posrečilo pobegniti. Mitroviča so že dalje časa zasedovali, ker ima na vesti trojni umor. Pred štirimi leti je namreč s svojim pajdašem v Budjanovcih umoril Jurija Božiča, njegova žena in sina. Njegovega pajdaša so orožniki kmalu prijeli. Mitrovič je pa pobegnil. Oba sta bila obsojena na smrt na vešalih. Mitrovičev pajdaš je bil že obešen. Mitrovič sam se je skrival po Fruški gori, pozneje je pa krenil preko Save

v okolico Beograda. Zaupniki so ga obveščali o vseh ukrepih oblastev in tako mu orožniki niso mogli do živoga. Naposled so pa oblastva zvedela, da tolovaj rad zahaja v Zarkovo, kjer ima očeta, ženo in troje otrok. Orožniki so ga čakali več noči v zasedi. Slednjič je zločinec le prišel. Ob dveh ponoči je opazil vodja patrulje, podnarednik Štrafel, v temi možaka, ki se je bližal razbojnikovi rojstni hiši. V naslednjem trenutku se je zablistalo in v svitu bliska sta orožnika spoznala Mitroviča, ki se je bližal domači hiši s puško v rokah. Zaklicala sta, naj se ustavi. Toda tolovaj je naglo dvignil puško in že sta počila dva strela. Podnarednik Štrafel se je zgrudil in obležal mrtev. Ko so prispeli drugi orožniki, je bil razbojnik že daleč.

* **Izsleditev nevarne roparske trojice.** Ko je nedavno zvečer šolska upraviteljica v Lokavcu pri Zidanem mostu legla s svojo 80letno materjo k počitku, so kmalu nato vdrli v njeno stanovanje trije neznanci. Upraviteljici so zvezali noge, eden ji je tiščal usta, da ni mogla kričati, druga dva pa sta stikala po sobi. Ko so si prisvojili večjo vsoto denarja, nekaj srebrnih kron in prstan, so izginili. Naključje pa je razkrilo zločince. Nekaj dni nato je pritekla na orožniško postajo v Sevnici deklica iz neke kmetske hiše in povedala, da se pri njih nahaja neki sumljiv človek. Orožniki so res odšli tja, moža prijeli in po temeljitem zaslišanju zvedeli, da je zlikovec eden roparjev, ki so vdrli v sobo omenjene upraviteljice. Aretirani ropar, ki je po rodu iz Hrvatke in brezposeln rudar, je izdal tudi svoja pajdaša, prav tako brezposeln rudarja, ki sta pa po rodu iz Slovenije. Obenem so orožniki pri zaslišanju dognali, da je ta roparska trojica ista, ki je nedavno ponoči v Novi gori pri Prečni izvršila nasilje nad posestnico Arberjevo vpičeno njene enajstletne hčerke in jo tudi oropala.

* **Predrzni vlom v novomeški okolici.** V Ždinji vasi pri Št. Petru so se pojavili te dni trije drzni vlomilci, ki so se ustavili pri posestnici Mariji Femčevi ter prosili za jed in pijačo. Medtem ko jim je dobrodušna gospodinja postregla, pa so si vse ogledali ter pripravili načrt za vlom, ki so ga izvedli še v noči istega dne. Posestnici so odnesli 15 kg suhega mesa, 8 kg slanina, večjo kanto masti, 6 kg ječmena, 8 m domačega platna in 2200 Din z listnico vred. Orožništvo ima na sumu tri, že znane nevarne klateže, ki so osumljeni še raznih drugih zločinov. Zaradi vloma je bil te dni aretiran tudi neki Vinko Zeme, bivši krojaški pomočnik, pristojen v brežiško okolico. Nevarnega možaka so zasačili v zidanici posestnika Cvetka iz Družinske vasi. Zemle je star grešnik.

* **Roparski napad.** V samotnem naselju Brodu v dolski občini v litijskem srezu je posestnica Jakoševa te dni sredi noči imela nevaren roparski obisk. Posestnico in njeno hčerko je prebudilo trkanje na okno in meneč, da je nekdo od sosedov, se je posestnica oglasila. Ker pa ni dobila pravega odgovora, je še močneje zapahnila vrata. Naenkrat pa se je skozi razbito okno stranske sobe splazil v hišo neznan možki. Posestnica in hči sta pred roparjem zbežali na podstrešje, ropar pa je v pritličju najprej prebrskal vse prostore, potem pa prišel tudi na podstrešje. Hčer je udaril po glavi, da se je onesvestila, njeno 64letno mater pa je zgrabil za vrat in jo odvelkel v pritlično sobo, češ, naj mu takoj izroči ves denar. Grozil ji je, da jo ubije. Stara žena mu je dala vse, kar je imela: stotak in nekaj drobiža. Ropar je izginil spet skozi okno. Mati je iz omedlevice zbudila svojo hčer in sta si ženski šele proti jutru upali iz hiše do sosedov, ki so o napadu takoj obvestili orožnike pri Sv. Križu.

* **Divjaški zločin v Novi gori.** V Novi gori stoje hiše precej oddaljene druga od druge in to priliko so izkoristili trije mladi brezvestneži. Splazili so se v eni zadnjih noči skozi podstrešje v hišo 46letne posestnice in vdove Amalije Arberjeve. S podstrešja so prišli po stopnicah v vežo, od tam so pa vdrli v sobo, kjer sta spali Arberjeva in njena hčerka Francka. Ropot je zbudil Arberjevo in hčerko, ki sta prestrašeni opazili tri tuje osebe v sobi. Siroveži so ukazali Arber-

jevi, naj molči, mladi Francki pa so zagrozili, da jo ubijejo, če bo jokala. Brezvestni zločinci so nato vpičeno otroka zlorabili mater, po storjenem zločinu pa zvezali njej in hčerki roke in noge. Rokovnjači so nato dolgo časa stikali po hiši, pobrali nekaj predmetov ter hišo zapustili. Vežna vrata so zaklenili, ključ pa vrgli proč.

Grenko vino

V temnem gozdu je živel puščavnik, ki se je na starost odpovedal svetu in odšel v gozdno samotno. Izbral si je zeleno tratico ob žuborečem studencu, kjer si je postavil leseno kolibo. Tuka je opravljaj ostro pokoro za mladostne grehe.

Nedaleč od gozda je stal starodaven gradič. V njem je prebival graščak, ki je imel vsega v izobilju. Puščavnik ga je večkrat obiskal, kakaj za graščakom sta se dobro razumela. Vselej mu je postregel z izvrstno pečenko in s sladko vinskjo kapljico, ki ga je po dolgem stradanju čudovito okrepila.

Nekega dneva se je spokornik poslovil z besedami: «Bog naj vam povrne! Ali hočete izvedeti, kdaj boste umrli?»

«Kdaj?» je vprašal graščak.

«Takrat, ko boste pokusili najboljšo vino, pa vam bo v ustih grenko ko pelin...»

Puščavnika ni bilo več v graščino. Našli so mrtvega v njegovi kolibi. Zvonovi po bližnjih cerkvah so peli sami od sebe in oznanjali smrt svetnika.

Graščak pa je živel dalje in podpiral siromake. Nekoč je povabil najozje prijatelje ter jim postregel z najboljšim vinom. Čim ga je pokusil, je prebledel. Dragocena čaša mu je padla iz tesoče se roke.

«Prijatelji, povejte mi, kakšno je to vino», je vprašal s trudnim glasom.

«Izvrstna kapljica!» so ga pohvalili.

«Čudno!» Graščak je ponovno spustil na jezik nekaj kapljic in vzdihnil: «Moj okus je tak, kakor bi požiral žolč in pelin...»

Tedaj se je spomnil puščavnika in rekel: «Prijatelji, ali veste, kaj to pomeni?»

Povabljeni so ga vprašujoče pogledovali.

«Umrli bom», je povabil glavo. Z okorno, že skoro odrevenelo roko je napisal oporoko. Nato je legel in še tisto noč mirno izdihnil. Soteščan,

* **Vlom v minoritski župni urad v Ptuj.** V eni zadnjih noči so imeli minoriti v pisarni svojega župnega urada sv. Petra in Pavla v Ptuj nezazelen obisk. V župnišču so se priplazili v pisarno neznani tatovi, razbili s sekiro vse predele ter razmetali uradne spise in protokole vsevprek, da bi prišli do denarja. Imeli pa so smolo, ker je bil plen le malenkosten. V miznici so našli tudi več hranilnih knjžic. Pa so si jih do bro ogledali in ko so videli, da so vinkulirane, so jih pustili v miru. Tudi nekaj srebrnega denarja je ušlo njihovim očem. V pisarno so prišli z dvoriščne strani ter razbili najprej zunanje okno, zvili nato železno omrežje z drogovimi ter odprli notranje okno. V pisarni pa so našli v nekem zabožku ključ od vežnih vrat, da so imeli po izvršenem delu lahek povratek.

* **Obsodba nevarnega sleparja.** Ljubljanski mali senat je te dni obravnaval žalostno kazensko zadevo, v katero je kot glavni obtoženec zapleten bivši lesni manipulant France Hladnik iz Gorenjega Logatca. France Hladnik je znan še izza predvojne dobe. Pred ljubljansko proto je bil oproščen od obtožbe poizkušene umora taksche, zaradi sleparstev pa je bil obsojen na 15 mesecev. Med vojno je bil zaradi raznih sleparstev obsojen na dve leti hude ječe, predlanskim predmalim senatom pa na 18 mesecev robije zaradi ponarejanja kronskih bonov. Te dni je 48letni France Hladnik ponovno prišel pred sodnike. Državni tožilec ga je obtožil najprej hudega nepravnega zločinstva in nato poizkusa sleparstev, odnosno razpečavanja nepošteno pridobljenega železa. Na obtožni klopi so sedele še tri osebe. V tajni razpravi je sodišče najprej obravnavalo

Hladnikovo razmerje do lastne hčerke, potem so prišle na vrsto druge reči. Tako očita obtožnica Hladniku, da je letos v začetku januarja ponarečil v hranilni knjižici vlogo 30 Din v 30.000 Din. Izkušal je nato pripraviti Virka Roša do tega, da bi pri kakem kmetu ali trgovcu v Kranju, odnosno pri neki starejši ženski v Ljubljani na Sv. Petra cesti zastavil to knjižico za posojilo 30.000 do 15.000 Din. Hladnik je prvotno v preiskavi priznal, da je sam ponarečil vlogo, pri obravnavi pa je to pred sodniki kratkoma zaničal, češ, da knjižice sploh ni imel v rokah in da je Roš ali nekdo drugi ponarečil številke. Hladnik je zasnoval še drug načrt, kako bi prišel do denarja. Znane so mu bile v vseh podrobnostih rodbinske razmere geUršue Krečeve, stanujoče na Kongresnem trgu. Poznal je z gališke fronte pogrešanega sodnika Rudolfa Kreča, sina gospe Krečeve, in po Hladnikovem navodilu je 50letni Hugon Štefanič letos januarja posetil go. Krečovo ter ji pripovedoval, da njen sin Rudolf še živi v Rusiji, da pa potrebuje 2000 dolarjev za povratek v domovino. Pokazal ji je tudi neko ponarejeno pismo in vložno knjižico, ponarejeno na znesek 96.000 Din. Le malo je manjkalo, da ni Hladnik od ge. Krečeve izvabil s temi lažmi dobrih sto tisoč dinarjev. Do tega ni prišlo, ker je Hugon Štefanič nameravano sleparstvo prijavil policiji. Nadalje je bil Hladnik obtožen, da je pomagal razpečavati na nepošten način pridobljeno železo in je v to stvar zapletel tudi nekega Ljubljanačana, ki je na očetov račun pri neki tvrdki naročal različno železo, katero je Hladnik potem razprodajal po 3 Din za kilogram, dočim je bila tržna cena 3-60 Din. Franc Hladnik je bil obsojen na tri leta robije, 600 Din denarne kazni in izgubo častnih državljskih pravic za pet let, dočim je bil obsojen njegov pomočnik pri nameštanem sleparstvu na škodo ge. Krečeve na tri mesece strogega zapora in na isto kazen tudi tretji obtoženec, ki je bil zapleten v zadevo z železino.

* **Uboj na Jelovcu pred sodiščem.** Na Jelovcu je pri Odrovih od letošnje pomladi dalje stanoval 20letni Josip Tomažič iz Poljan. Uslužben je bil na neki žagi. Kmalu se je zaljubil v 18letno Odrovo hčer Šteiko. Odkar Štefka ni mogla več prikrivati svoje nosečnosti, je stari Oder njo in njenega fanta vedno zbadal in zasmehoval. Tako se je zgodilo tudi 5. maja vpricho večje družbe, v kateri so bili tudi oče, hči in njen fant. Vračali so se iz sosednje vasi proti domu. Pri večerji je bče spet pričel zbadati in žaliti svojo hčer Josip Tomažič se je spočetka zadržal mirno, pozneje pa, ko je stari Oder dražil svojo hčer vedno bolj, se je razburil, pograbil nož, navalil na očeta svojega dekleta in mu zarinil nož v desno stran prsi. da je v nekaj minutah umrl. Obtoženec se je pred sodniki izgovarjal, da je bil na dan uboja zelo razburjen in nekoliko vinjen in da je dejanje izvršil v hipni zmedenosti. Obsojen je bil na pet let strogega zapora in je to kazen tudi sprejel.

* **Ko se začno krvne cevi poapnjevati,** deluje uporaba naravne «Franc Jožefove» grenčice na redno izpraznjenje črevesa in zmanjšuje visok navel krvi. Mojstri zdravniške vede priporočajo pri starostnih pojavih različne vrste «Franc Jožefovo» vodo, ker odpravi zastajanje v želodčnem črevesnem kanalu in leno prebavljanje ter omiljuje dražljivost živcev. «Franc Jožefova» grenčica se dohva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

PISMO IZ SLOVENSkih GORIC.

J a r e n i n a, sredi junija.

Zopet moram sporočiti žalostno vest, da je neizprosna smrt odvedla v večnost skrbno in dobro hišno mater. V nedeljo 5. t. m. smo namreč položili ob velikem spremstvu v zadnji dom blago in skrbno gospodinja Marijo Kranjerjevo, posestnikovo ženo iz prijaznih Jelenč. Sveti ji večna luč!

Pri posestniku Kocbeku v Vukovskem dolu je nedavno zločinska roka ckrög polnoči podtaknila ogenj v gospodarskem poslopu. K sreči so požar hitro zapazili sosedje, prihiteli na pomoč in z velikim naporom preprečili grozeče upepelenje. Pomanjkanje krme sili letos živinorejce k zgodnji košnji. Ze se razlega ob zgodnjih jutrih veselo petje koscev, ki jim gospodinje tudi lepo postrežejo, ko slišijo sem od travnikov vzpodbudno pesem:

«Kak se meni streže,
tak mi kosa reže...»

Pa tudi tole pesem porajtajo kosci:

«Oče po kleti kijejo,
veliko bučo išejo,
mati po dilah pležejo,
ker klobase režejo.»

Veseli so dnevi košnje, četudi je to delo večsah prav hudo. V lepi naravi se mora človeški duh razvedriti. Skrij se mesto, z vsemi svojimi prireditvami in zabavišči, pred poletnim veseljem in lepoto na deželi. Ze slišimo prepelico, kako pošilja svoj «ped pedi» koscem v pozdrav. Kosci pravijo, da poje: «Pet potic, pet pogač, bučo vina, vrč vode koscem gre!» Ko človek ob veliki košnji sena hiti čez polje, čez travnik in cesto, uživa čar prirode in pozabi na vse gorjé, ki nas spremlja od rojstva do groba...

PREKMURSKI GLASNIK

Ponovni vlom v murskosoboško bolnišnico. Murskosoboško bolnišnico so že večkrat oškodovali razni tatovi. V teku nekaj let je bilo v bolnišnico vlomljeno že šestkrat. Lani meseca novembra je bil izvršen najprejdržnejši vlom v bolniško pisarno ter so vlomilci hoteli izropati blagajno, kar pa se jim ni posrečilo. Od tistega časa je bil mir; te dni pa so bolnišnico zopet obiskali tatovi. Za seboj so pustili sledove bosih nog. Skočili so preko plota ter vlomili okno, ki jim je bilo najbližje. Tako so prišli v prazno celico za duševne bolnike in tam od železne postelje odlomili nekaj delov, s katerimi so se potem podali na delo. Najprej so se lotili neke šrambe, kar se vidi po sledovih na vratih, ki pa se niso udala. Potem so vdrli v pralnico, od oken so odstranili kit ter prišli tako v šrambo perila. Odnegli so večje število rjuh in drugega perila. Vse kaže, da so bili vlomilci precej dobro poučeni o prostorih in razmerah v bolnišnici. Med njimi so najbrže bili tudi kaki nekdanji bolniki.

Smrtna nesreča mesarskega pomočnika. V tovarni mesnih izdelkov g. Benka v Murski Soboti se je zgodila nesreča, ki je zahtevala mlado življenje. Mesarski pomočnik Anton Rajner je strgal s kosti meso. Pri tem delu pa mu je spodrsnil nož ob kosti in se mu zabodel v vso možjo v kólek, kjer mu je prerezal žilo odvodnico. Ves s krvjo oblit se je Rajner zgrudil na tla. Delavci, ki so stali v njegovi bližini, so mu priskočili na pomoč, ga takoj naložili na avto in odpeljali v bolnico. Kljub nemudni zdravniški pomoči in operaciji je poškodovanec preminil. Pokojni Rajner, ki je bil šele 26 let star, zapušča mlado ženo. Nad šest let je bil v službi pri g. Benku ter je bil vedno vesten in marljiv delavec.

NAŠI NA TUJEM

SMRTNA NESREČA WESTFALSKEGA ROJAKA.

H a m b o r n, junija.

Pri delu se je 24. maja smrtno ponesrečil naš rojak Stanislav Lušina. Star je bil šele 24 let. Zaposlen je bil v Berlinu v Spandorfu, kjer je po nesreči padel z mosta v Hafel. Pogrebni obred se je vršil dne 2. junija v Hamburgu.

Poleg drugih rojakov in delavcev smo ga spremlili na zadnji poti vsi društveni tovariši. Dobremu našemu prijatelju bodi ohranjen blag spomin. Žalujemo rodbini na naše iskreno sožalje!

ŽALOSTNA SMRT ROJAKA TRPINA V FRANCIJI.

Billy Montigny, junija.

V Franciji se razmere slabšajo, tako mnogi obupajo nad življenjem. Med onimi, ki jim je bridka usoda zagrenila življenje, je menda tudi 32letni rojak iz Polšnika Ivan Zagorc, splošno priljubljen med vsemi tukajšnjimi Slovenci. Dne 6. t. m. so našli Zagorca v vodi utopljenega. Ne vemo pa še, ali se je ponesrečil ali si je sam končal svoje mlado življenje. Vse nas je ta žalostna vest splošno pretresla.

Pokojnik je stanoval pri nekem rojaku pet let. Žalostno je, da je ta rojak, ko ga je prišel orožnik vprašati, ali hoče pokojnika vzeti domov, da bi ga dostojno spremili na zadnji poti, sprejem trupla odklonil. Bal se je namreč prevelikih stroškov, katere bi pa dobil povrnjene od bolniške blagajne (300 frankov) in od drugih rojakov. Tako nam ni bilo niti mogoče spremljati dragega prijatelja na njegovi zadnji poti.

Bodi pokojniku lahka tuja zemlja, njegovim svojcem in sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Iz La Machine (Francija) nam pišejo: Ustanovili smo novo društvo, čeprav že imamo eno. To naše društvo se imenuje «Sloga jugoslovenskih rudarjev». Osrednje društvo je v Parizu. Odbor je imel prvo sejo dne 26. maja in ugotovil, da se je v društvo vpisalo 30 članov, ki so tudi že poravnali članarino za mesec maj. Začetek je dober in upamo, da bo društvo delalo v korist vseh članov.

Samomor ameriškega rojaka. V Clevelandu se je ustrelil rojak Josip Mikoletič. Kaj je pognalo moža v smrt, ni znano, domnevajo pa, da je bila kriva smrt njegove žene, ki si je pred tremi tedni na enak način končala življenje. Po njeni smrti je bil mož zelo otožen, še bolj ga je pa potrla, ko mu je mestna občina odvzela otroke. Pokojnik je bil priden in delaven mož ter si je tudi prihranil nekaj denarja. Zapustil je desetletnega sina Jožeta in petnajstletno hčerko Amalijo, ki sta zdaj ostala siroti.

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Pečeni cmočki. Pol litra vode in osminko kile sirovega masla zavri, potem primešaj 9 dek moke in kuhaj mešaje tako dolgo, da se testo loči od lonca. Še v toplo testo primešaj dve jajci, žlico sladkorja, in ko se testo shladi, ga osoli in primešaj za noževno konico pečilnega praška. Pekačo dobro namaži, nato pa pokladaj z žlico na pekačo srednjevelike cmočke, ki jih potem v pečici zlatorumeno speci. Pečene poberi s pekače, vsak cmoček pretrgaj na polovico in ko se čisto shladi, ga nadevaj s sladko stolčeno smetano. Osminko litra smetane zadostuje za to količino cmočkov. (Pripraviš pa lahko te cmočke tudi tako, da ne daš v testo nič sladkorja in jih potem napolniš z mesnim nadevom.)

Fine pogačice. V loncu mešaj tri jajca in osem dek sladkorja (lonec z jajci pa postavi v krop), da se zgosti; ko se je testo zgostilo, vzemi lonec iz krova in mešaj testo na hladnem, da se shladi. K hladnemu testu primešaj pet dek razpuščenega sirovega masla in osem dek moke. Pekačo dobro namaži in zlij testo nanjo približno pol centimetra na debelo, nato pa speci. Pečeno in še vroče zreži z majhnim okroglim obodom na okrogle pogačice in ko se pogačice potem shladi, jih namaži s temle nadevom: V loncu mešaj zopet na pari četrt litra mleka, tri rumenjake, 12 dek sladkorja in malo vanilije, da se zgosti; ko se je krema zgostila, jo postavi na hladno in mešaj dalje, da se popolnoma shladi. K hladni kremi primešaj šest dek sirovega masla, dve rebri zribane čokolade in deset dek zmletih orehov.

Sladka smetana z jagodami. Stolci pol litra sladke smetane, primešaj tri žlice sladkorja v prahu in pol litra zrelih jagod. Model namaži s sirovim maslom, napolni ga s smetano in postavi

za nekaj ur na led, potem stresi smetano na krožnik in daj na mizo. Če pa hočeš smetano še fineje pripraviti, primešaj tudi narezanih orehov, narezanih banan in kandiranega sadja.

Praktični nasveti

Kako strižemo perutnice pri kokoših, da ne morejo leteti. Ponekod je v navadi, da odrežejo del perutnice same, kar pa ni priporočljivo, ker žival trpi, a tudi rane se ne zarastejo vedno in se kaj rade gnojijo. Nesnost pa za dalje časa preneha. Bolje je, da odstrižemo le dolga peresa na koncu perutnice, kar popolnoma zadostuje za dalje časa. A so kokoši celo za to operacijo brez bolečin občutljive in nekaj dni prenehajo nesti.

Kompost. Na kompostne kupe lahko zmečemo karkoli, samo da zgrije, tudi pepel od premoga in druge odpadke v hiši; le kovin, kamna in stekla ne smemo metati tja. Ako imamo prašiče, pripravimo take kupe na dvorišču svinjakov; prašiči jih prerijejo temeljito. Tudi kokoši prebrskajo kupe in poberejo mrčes in semena plevela. Da pa je tak kompostni kup kmalu gođen, ga zalivajmo z gnojnico, poleti pa sasadiamo z bučami, da ga njih zeleno listje zakrije; buča pa dá lepe plodove.

Prepogosto zalivanje z gnojnico tudi ni vedno dobro, ker često privabi razne rastlinske in živalske škodljivce. Tako so na primer ugotovili, da je po gnojnici pričela rasti neka vrst gob, ki so posebno škodljive kapusnicam. Tudi kapusno muho in metulja belina privabi duh gnojnice in tu je potem cela množica gosenic. Zato je potrebno, da eno ali dve leti se zalivamo poleti z gnojnico, ampak uporabljamo anorganična gnojila. Če nam pa gnojnica preostaja, jo polivajmo na kompostne kupe v večji meri. Vendar je potrebno, da naredimo v kupe mnogo lukenj, iz katerih gnojnica ne izhlapeva. Taki kompostni kupi so že v prihodnjem letu uporabljivi kot hlevski gnoj, zlasti če smo dodali še nekaj živega apna.

ZANIMIVOSTI

Prsti roke nadomeščajo oči

Francoski učenjak dr. Farigoule je nedavno izjavil, da ima vsak človek v telesu nekake otopele oči. Njegova izjava je bila sprejeta v javnosti z velikim presenečenjem in nezaupanjem, učenjak je pa svojo trditev temeljito pojasnil. Otopele oči v človeški koži vidi v očesnih živcih, razpredenih pod kožo, ki pa niso razviti, kajti zdrave oči pritegnejo vse njihovo delovanje nase. Svojo trditev je francoski učenjak podprl s poizkusi na francoskih slepcih med svetovno vojno. Slepece je prisilil, da so osredotočili vso pozornost na koncih prstov, in res se mu je posrečilo čez nekaj mesecev razviti delovanje vida v koncih prstov. Slepci so začeli razločevati celo barve.

S tem zanimivim poizkusom bi se dalo pojasniti tudi čudovito delovanje slepe, gluhe in neme pisateljice Helene Kellerjeve. Helena Kellerjeva, ki živi sedaj v Angliji, kjer študira na vseučilišču, je najlepši primer pravilnosti trditve dr. Farigoula. Njene knjige so zadostni dokazi njene življenjske sile, vztrajnosti, železne volje in poguma. Vsak nezadovoljnik, ki omahuje in se boji hude borbe za obstanek, bi moral prečitati njene knjige, pa bi se malodušnosti kmalu otrese. Slepca, gluha in nema Helena Kellerjeva je dosegla nekaj neverjetnega, da namreč vidi in sliši in je v stalnem stiku z zunanjim svetom. Vse to je dosegla s svojimi nežnimi rokami. Skrivnostna moč roke je zdaj človeku skoro zaprta veda. Sedanje pokolenje ne pozna niti one ročne spretnosti, ki so jo poznali in jo še poznajo divjaki, ki bi brez velike spretnosti svojih rok sploh ne mogli živeti. Helena Kellerjeva nam dokazuje, da se da z rokami vse doseči. Nekega dne je v veliko presenečenje svojih vzgojiteljev

izjavila, da razločuje barve. V začetku ji ni nihče verjel, poizkusi so pa dokazali, da res razločuje različnobarvani papir.

Anglež Herbert Barker, ki si je mnogo prizadeval, da bi opozoril ljudi na veliko moč rok, odgovarja v eni svojih razprav na lastno vprašanje, kaj storiti, da bi prišla moč rok zopet bolj do veljave, takole: «Najprej moramo na svoje roke bolj misliti in jih bolj rabiti. Naj omenim za primer samo magnetizem, ki ga imamo v koncih prstov in ki ga lahko sami preizkusimo. Če gladimo bolnika, ki ga trga po glavi, v pravilnih kretnjah po najobčutljivejšem delu glave, opazimo kmalu, kako blagodejno to upliva nanj; bolečine ponehajo ali pa se vsaj ublaže.»

S proučevanjem roke lahko najboljše spoznamo tudi človekov značaj. Noben drugi del telesa, niti oko, ni tako močen kakor roka. Roka izdaja ne le telesne, marveč tudi duševne lastnosti. Večkrat slišimo, da človek ne prenese niti dotika roke drugega človeka. Nihče pa ne pomisli, zakaj je tako neprijeten občutek, če se nas dotakne roka tega ali onega človeka, ki nam ni všeč. Pri nekaterih ljudeh izžareva roka ljubezen in lajšanje bolečin, pri drugih pa mržnjo in neprijeten občutek.

× **Vsa rodbina atentatorja na Mussolinija zaprta.** Protifašist Sbardellotto, ki je bil aretiran pred rimsko vladno palačo zaradi suma, da je je pripravljaval napad na Mussolinija, je bil preveden v državne zapore Regina Coeli in izročen fašističnemu sodišču za zaščito države. Sbardellotto so zaprli v posebno celico, ki bo pod stalnim nadzorstvom straže. Prva preiskava je že uvedena. Celotni tisk piše, da za zločince, ki stremijo Mussoliniju po življenju, ne sme biti milosti. Z mnogo hujšim poudarkom kakor doslej zahtevajo listi Sbardellottovo glavo. Medtem so bili aretirani v svojem rojstnem kraju Bellunu tudi Sbardellottovi starši. Vsa rodbina, ki šteje 12 članov, je bila, kakor je ugotovila preiskava, protifašistično usmerjena.

× **Povratak po dolgih letih.** Skoraj neverjetno zgodbo je preživel 56letni nemški vojak Oskar Daubmann, ki se je te dni naenkrat pojavil v Napoliju, dočim je v njegovem rojstnem kraju Edingenu pri Freiburgu že celo vrsto let njegovo ime na spomeniku vojakom, ki so padli v bitkah na Sommi v Franciji. Daubmann je prispel v Napoli v tako bednem stanju, da nemški generalni konzul Wolf prve dni sploh ni mogel zvedeti podrobnosti njegove burne preteklosti. V začetku svetovne vojne se je priglasil Daubmann kot dobrovoljec in bil je poslan na Sommo. Tam je bil hudo ranjen v prsa in obležal je na bojišču onesveščen. Ko se je zavedel, je bil že v bolnišnici v Amiensu. Iz bolnišnice so ga poslali v ujetniški tabor, odkoder je pisal znancem in materi, odgovora pa ni dobil. Kmalu je zahrepenel tako močno po domovini, da je sklenil pobegniti. Izrabil je zmešnjavo, ki je nastala nekega dne v taborišču, ko so po naključju ugasnile električne luči. Priplazil se je do vrat v trenutku, ko ga straža ni mogla opaziti, in srečno je prišel na ulico. Tam ga je pa spoznala in prišla druga straža. Begunec se je upiral aretaciji in je izkušal pobegniti, toda straža je streljala in bil je iznova ranjen. Po okrevanju je prišel pred vojno sodišče in obsojen je bil na dvajset let ječe. Kazen je moral prestajati v Alžiru. Ko so se pokazali na njem prvi znaki silne duševne potrnosti, mu je bila kazen omiljena. Tedaj pa je znova poizkusil pobegniti. Delal se je blaznega in nepreštano je govoril sam s seboj. Ko je nekega dne zagledal na bližnji obali jadrnico, je pobegnil z dvošišča kaznilnice in skočil v vodo. Priplaval je do jadrnice in nanjo sta ga potegnili dva mornarja, ki se pa z njima ni mogel sporazumeti. Mornarja sta poklicala kapitana, ki je begunca zaslišal. Ko ga je Daubmann lepo prosil, naj se ga usmili, mu je kapitan odgovoril, da se mu sicer smili, da mu pa ne more pomagati. Naposled se je pa kapitan le omeščal in vzel begunca s seboj v španske vode, kjer je Daubmann šele zvedel, da je vojne konec in da je Nemčija

premagana. Zadnje dni meseca maja letos je prispel srečno v Napoli, kjer ga je nemški konzul poslal v bolnišnico. Po okrevanju so ga poslali domov.

× **Sleparski dedič.** Vsa ameriška javnost je z zanimanjem zasledovala zadevo, ki je bila nedavno odkrita in ki je tudi za ameriške razmere svojevrstna. Gre za pretkano sleparstvo, katerega žrtev je bil pred letom dni umrl lastnik ladjedelnice Cardiff. Mož se je dal preslepiti od nekega pustolovca, ki ga je napravil za svojega dediča. Cardiff se je poročil s 45 leti, toda zakon je ostal brez otrok. Pred leti mu je umrla žena in mož se zaradi njene smrti ni mogel potolažiti. Mnogo skrbi mu je povzročalo, komu naj zapusti svoje premoženje, zakaj pravega dediča ni imel nobenega. Naposled se je odločil, da posinovi svojega nečaka, nastale so pa težkoče, ker ni vedel, kje ta biva. Nečak je namreč že pred svetovno vojno odpotoval v Avstralijo in od takrat niso ničesar več čuli o njem. Zato se je Cardiff obrnil na neki newyorški zasebni detektivski urad, da bi poiščel, kje je. Urad je več mesecev poizvedoval brez uspeha, naposled pa so nečaka le odkrili in ga pozvali v New York, kjer ga je stari Cardiff prav pristrčno sprejel. Ko je Cardiff umrl, je po sinovljenec podedoval premoženje v znesku 80.000 dolarjev. Nekaj mesecev po Cardiffov smrti pa so se zglasili njegovi ožji sorodniki, ki so zatrjevali, da posinovljenec ni pravi dedič, češ, da je Cardiffov nečak umrl že leta 1923. Sorodniki so zadevo prijavili policiji in ker so predložili tudi dokazila o nečakovi smrti, so se ob lastva prepričala, da gre res za pretkano sleparstvo, v katero je bil zapleten tudi omenjeni detektivski urad. Lažnega nečaka so zaprli, v zapoj je pa moralo oditi tudi več uradnikov omenjenega urada.

Listnoca uredništva

Borejci pri Murski Soboti. S tem, če je kdo kaj napisal, še ni rečeno, da je njegov spis že gođen za tisk. Grdi napadi so seveda tožljivi in Vas lahko spravijo za nekaj mesecev v ječo. Po vrhu pa Vam še naložijo občutno denarno kazen. Urednik namesto Vas ne bo sedel in tudi ne plačeval. Če nam boste poslali smiselni in resen dopis, ga bomo priobčeli, sicer pa ne. Mi vedno radi ustrezemo vsakemu dopisniku, kolikor moremo.

Sv. Lenart v Slovenskih gericah. Kdaj bo občni zbor PL? Dan ste pozabili napisati!

Velenje. Prepozno prejel.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Zavist.

Stric: «Zakaj pa plakaš, dečko?»
Mihec: «Ker bo imel moj brat počitnice jaz pa ne.»

Stric: «Zakaj jih pa ti ne boš imel?»

Mihec: «Ker še ne hodim v šolo...»

Razlika.

Birfasl: «Roženkranc, povej nam, kakšna je razlika med bliskom in umetno električno iskro.»

Roženkranc: «Bliska ni treba plačati, drag Birfasl.»

Pri poroki.

Duhovnik piše poročni list. Ko ga konča, ne ve točno datuma. «Ali imamo tretjega?» vpraša naposled nevesto.

«Kaj še, gospod župnik, to je šele moj drugi mož», se hitro oglasi nevesta.

Vzdih.

«Ko bi moj Miha svoja pisma vsaj bolj razločno pisal. Nikakor ne morem razvozlati, ali mi pošilja 100 ali 1000 poljubov...»

Časa ne manjka.

A: «Poslušaj, zelo se mi mudi! Ali imaš za me pet minut časa?»

B: «Časa imam dovolj, drugega pa prav nič.»

Zareklo se ji je.

Gospodar: «Zakaj mi pa ne pridete odpret? Ze četrt ure stojim pred vratil!»
 Služkinja: «Oprostite, gospod, včasih slabo slišim.»
 Gospodar: «Petkrat sem moral zvoniti.»
 Služkinja: «Motite se, gospod, samo štirikrat ste zvonili...»

V trgovini.

Dama (ki že dolgo izbira): «Pri vas pa res ni nič primernege. Rada bi videla kopalno obleko, ki bi mi dobro pristojala.»
 Prodajalec: «To bi tudi jaz rad videl, gospa.»

Visoko za nizko.

Gašper: «Ze dolgo te nisem videl! Kje pa sedaj stanuješ?»
 Miha: «Na Dunajski cesti gori v 5. nadstropju.»
 Gašper: «Tako visoko? Ali si že tako nizko padel?»

V znamenju časa.

Mirica: «Mamica, ali se je moral Adam takoj izseliti iz raja, čim je pojedel jabolko s prepovedanega drevesa?»
 Mati: «Seveda, drago dete.»
 Mirica: «Kaj mu ni bilo treba poprej raja sodno odpovedati?»

Česa ne smemo, ako se hočemo dobro počutiti?

Ne smemo jesti premalo kuhane jedi.
 Ne smemo požirati slabo prežvečene hrane.
 Ne smemo naglo in preveč jesti.
 Ne smemo čutiti odvratnosti do jedi.
 Ne smemo trpeti, da nam leži hrana neprebavljena težko v želodcu.
 Ne smemo imeti želodčnih bolečin, zgage in krčev.
 Ne smemo imeti vzpehavanja in ne smemo se čutiti napete, temveč je treba, da se pobrigamo za dobro prebavo in urejeno stolico, brez katerih ni dovoljnega kroženja krvi a zaradi tega tudi ne zdravja. Ako smo nezadovoljni s prebavo in z delovanjem črevesja, nam bodo dobro dele Fellerjeve Elsa-pilule, 6 škatlic 30 Din, 12 škatlic 50 Din, in Elsašvedske kapljice (2 steklenici 50 Din). Vse že z zavojnino in poštnino vred pri lekarnarju Evgenju V. Fellerju, Stubica Donja, Elsa-trg 360 (savska banovina).

MALI OGLASI

Prodaja montafonske plemenske živine

dne 26. junija 1932. ob pol treh popoldne. Prosto-voljna licitacija 5 krav, 5 telic, 5 bikov. Sedemletni molzni primēr: 4625 l mleka na leto od ene krave. Izklicna cena je izračunjena na podlagi žive teže, in sicer kilogram po 5 do 10 Din. Natančnejši podatki v «Kmetovalcu». — Oskrbništvo Novi kloster, Sv. Peter v Savinjski dolini pri Celju. 190

Vabilo na veliko odprodajo.

Cenjeno občinstvo vljudno vabim na veliko odprodajo raznega blaga po globoko znižanih cenah. Odprodajal bom sledeče blago: vse vrste čevljev, nogavic, dokolenic, žepnih robcev, naramnic, razno moško in žensko perilo, vsakovrstne pletene kopalne obleke in druge pletenine. Nadalje bom odprodajal razno galanterijsko blago, jedilno orodje, žepne nože, škarje, lasestrižnike, servise, harmonike, klarinete, violine in orgelce. Prav tako bom odprodajal zlate in srebrne predmete, stenske in žepne ure, uhane, verižice, prstane in zapesnice. Poleg drugih predmetov si boste lahko nabavili tudi razno manufakturno blago, ki ga bom prodajal po globoko znižani ceni. — Za obilni obisk se vljudno priporočam in ostajam s spoštovanjem Anton Savnik, Škofja Loka. 185

Posojila brez obresti

za odkup zemljiškoknjižnega dolga in nakup posestva podeljuje: «Zadruga», Ljubljana, poštni predal 307. Išče potnike. 154

Učenca za kolarski obrt

sprejme takoj Krajc Franc, kolarski mojster v Ločah pri Poljčanah. Učna doba tri leta, hrana in stanovanje v hiši. 186

Javna dražba posestva.

Dne 25. junija ob pol 9. uri dopoldne se bo vršila javna dražba posestva, imenovanega po domače Zgajnarjevo v Črnečah št. 10. Posestvo je 15 minut oddaljeno od postaje v Dravogradu-Meži. Proda se z vsem inventarjem. Hiša je lepa in ima tudi gostilniško pravico. Redi se lahko 10 glav živine. K posestvu spadajo lepe njive, na katerih se pridelata dva vagona krompirja, in sadonosnik za 40 polovnjakov mošta. Plačilni pogoji zelo ugodni. Lahko se kupi tudi s hranilno knjižico. Do dneva dražbe se posestvo lahko vsak čas ogleda. 193

Čevljarskega vajenca

sprejme Anton Logar v Ljubljani, Dalmatinova ulica št. 7. 188

Bika lepe rasti (pinegavca),

25 mesecev starega, 470 kg težkega, ki mu je bilo priznanih pri licenciranju v letu 1932. 27 točk, proda Gregorin Jože, posestnik v Podkorenu št. 70, pošta Kranjska gora. 189

Ugodno je naprodaj posestvo

v lepem kraju pri St. Petru pod Svetimi gorami. K posestvu, ki meri devet oralov, spadajo lep vinograd, travnik, sadonosnik z različnim sadnim drevjem, obsejane njive, gozd in tri zidana gospodarska poslopja. Kupec naj se izvoli zglasiti pri Ferdinandu Simončiču v Gradišču št. 10, pošta Podsreda. 192

Življensko družico,

štedljivo in delavno, staro 30 let, ki ima 10.000 Din gotovine, išče lastnik 28 oralov obsegajočega posestva. Naslov pove uprava tega lista. 191

Najnovije dvokolo z motorčkom 1 1/2, K. S., dvokolesa, šivalni stroji, otroški vozički, vozički za igrat in posamezni deli najceneje. Ceniki franko.

«TRIBUNA» F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov Ljubljana, Karlovška cesta št. 4.

Dobro orodje — lahko delo.

Če greš v hosto sekati drva, vzemi s seboj ostro sekuro — potem je delo lahko. Če furas, vzemi s seboj **štrange, uzde in vrvi** najboljše vrste, to je take, ki se ne strgajo zlepa in ki trajajo res dolgo časa — potem je furanje veselje, ne pa jeza. Prvovrstne štrange, uzde in vrvi so pa tiste, ki imajo privezan rdeč listek **s pajkom** in napis **Grosuplje**. — Zahtevajte pri Vašem trgovcu samo take štrange, uzde in vrvi in furanje bo lahko in lušno.

Ta varstvena znamka

garantira za najboljšo kvaliteto. — Zahtevajte vse vrvarske izdelke samo s to znamko.

Nov poklic

za dame in gospode z opremo pletilstva v hiši. Zajamčen mesečni zaslužek 1500 Din, ker odkupimo izgotovljeno pleteno blago, plačamo mezdo za pletenje in dobavljamo prejo za podelavo. Pišite še danes po grafič. prospekte pod naslovom: Domača pletarska industrija št. 8 — Josip Kališ, Maribor, Trubarjeva ulica št. 2.

Pri oslabiljenju živcev,

izčrpanosti in polni nevrasteniji

se uporablja «KALEFLUID», fiziološki ekstrakt iz življenje tvorne žleze močne in zdrave živali. «Kalefluid» jači delo vseh sekretarnih žlez in živčni sistem ter krepi organizem. Brezplačno pošljem detajlno literaturo. — Zahtevajte jo pod naslovom: Beograd, Kralja Milana 15, Miloš Marković. «Kalefluid» se prodaja v lekarnah in drogerijah.

Odobreno od ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje S. br. 5300 z dne 28. marca 1932.

Živinorejcem

priporočamo zanje jako koristno knjigo

Prva pomoč ponesrečenim živalim.

Napisal jo je živinozdravnik prof. dr. Kern. Okrašena je s 93 zelo poučnimi slikami in ima nasledno vsebino:

Sestava živalskega telesa, zdravlila, obkladki, masiranje, drgnjenje, o načinu kako se žival prisili da je mirna, o dviganju padlih ali bolnih živali, o ranah ter kaj je storiti v raznih slučajih nagle obolesti, ko pri poškodovanju rogov, poškodobikopita in zakovanju pri prišču med parklji, opeklini, strelji, zlomu kosti, zvitju, izčlenjenju, izpadu porodnice in maternice, izpadu danke, vnetju vimena, driski, zaprtju, koliki, napanjanju goved in ovac, pri tujih pred-

metih v požiralniku, pretresu možgan, solnčarici, nevarnosti zadušitve, zastrupitvi, ozebljenju, postopanju s popkom, mrzlici, omedlevici, kužnih boleznih itd. Vsak lastnik živali, ki se hoče obvarovati škode pri ponesrečenih živalih, bi moral imeti to knjigo. Knjiga, ki velja s poštnino vred Din 36.50, se naroča

v knjigarni Tiskovne zadruga v Ljubljani Selenburgova ulica št. 3

Oblastveno dovoljena

RAZPRODAJA

vsakovrstnih moških letnih in zimskih oblačil od 40%, do 50% ceneje kot prej v Ljubljani na Dunajski cesti št. 7. — Razprodaja se vrši samo, dokler traja zaloga.

Vse blago je lastni, domači, ročni izdelek. Oblecite se dobro in poceni!

Ne zamudite te ugodne prilike!

Josip Ivančič.

Najuspešnejše sredstvo za rejo domačih živali je brezdvomno

MASTIN

Lekarna Trnkóczy (zraven rotovža) Ljubljana 66